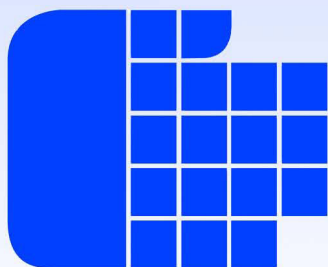

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 2 (89), март 2021 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода януари и февруари 2021 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
ЦИК и КЗЛД приеха съвместни указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес	3
ЕКЗД и ЕНОЗД приеха съвместни становища относно новите стандартни договорни клаузи	4
Заседания на Европейския комитет по защита на данните	6
Комисията за защита на личните данни отбеляза Деня за защита на личните данни	8
Инструмент за самооценка и разяснения на малки и средни предприятия, разработен по проект SMEDATA	9
КЗЛД стартира проучване относно готовността на АД/ОЛД да привлекат в екипите си лица в неравностойно положение	11
КЗЛД връчи своята годишна “Награда за журналистика”	12
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	13
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	14
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	47

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ЦИК И КЗЛД ПРИЕХА СЪВМЕСТНИ УКАЗАНИЯ ОТНОСНО ОБРАБОТВАНЕТО И ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ В ИЗБОРНИЯ ПРОЦЕС

Във връзка с предстоящите на 04 април 2021 г. избори за Народно събрание, на основание чл. 57, ал. 1, т. 49 от Изборния кодекс, Централната избирателна комисия и Комисията за защита на личните данни приеха **съвместни указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес**.

Документът е изготвен въз основа на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679, [Насоките на Европейската комисия относно прилагането на правото на Съюза в областта на защитата на данните в контекста на избори от 12.09.2018 г.](#), както и практиката на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

Регламент (ЕС) 2016/679 отчита факта, че за целите на изборния процес, включително по време на предизборната дейност, политическите партии, компетентните институции и други структури събират и/или имат достъп до лични данни, включително за политическите възгледи на гражданите, които по правило се считат за чувствителни данни и подлежат на завишена защита.

В съвместните указания са **предоставени разяснения относно настоящата правна рамка за защита на личните данни, както и относно правата и задълженията на всички участници в изборния процес** – политически партии; коалиции от партии; инициативни комитети; избирателни комисии; частноправни субекти; застъпници, наблюдатели и представители на политически партии и коалиции и инициативни комитети; средства за масово осведомяване.

На участниците в изборния процес в качеството им на администратори на лични данни са **предоставени разяснения относно принципите на обработване на лични данни, правните основания за обработване на лични данни, срокове на съхранение на личните данни, спазване на изискванията за гарантиране на сигурността на данните**. Посочено е, че **политическите възгледи са „чувствителни лични данни“** от гледна точка на основните права и свободи на лицата и за тях е предвидена специална защита. Подчертано е, че сигурността на данните е от особено значение в контекста на изборите, предвид големия обем от лични данни, които се обработват и чувствителния им характер. Специално е подчертано, че е **отпаднало задължението за извършване на регистрация в КЗЛД** (считано от 25 май 2018 г. това задължение отпадна за всички администратори на лични данни, а не само за участниците в изборния процес).

Относно **информираността на субектите на данни** е посочено, че физическите лица трябва да бъдат информирани за съществуването на операции по обработване на личните им данни и за техните цели, като тази информация трябва да се предоставя в кратка, прозрачна, разбираема и лесно достъпна форма, на ясен и разбираем език.

Регламент (ЕС) 2016/679 предоставя допълнителни и засилени права на физическите лица. В указанията са изброени особено релевантните права в контекста на избори, като е посочено, че **правата на субектите на данните не са абсолютни** и следва да бъдат съотнесени и балансирани с правата на другите засегнати лица, както и с обществения интерес, когато това е приложимо.

Разгледан е въпросът за **обработването на лични данни чрез видеозаснемане и/или разпространение** (запис и/или предаване на живо).

Посочени са **санкциите за нарушения** на правилата за защита на данните, на национално ниво и на ниво ЕС.

В съвместните насоки на ЦИК и КЗЛД са дадени разяснения на публикуваните през 2018 г. насоки на Европейската комисия относно прилагането на правото на Съюза в областта на защитата на данните в контекста на избори, в които са формулирани някои допълнителни задължения за политическите партии и останалите участници в изборния процес.

Съвместните указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес са публикувани **ТУК**.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ПРИЕХА СЪВМЕСТНИ СТАНОВИЩА ОТНОСНО НОВИТЕ СТАНДАРТНИ ДОГОВОРНИ КЛАУЗИ

В края на 2020 г. Европейската комисия поиска съвместни становища от Европейския комитет по защита на данните (ЕКЗД) и Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) по два проекта на стандартни договорни клаузи (СДК) – един набор от **СДК за договори между администратори и обработващи лични данни**, и друг за **предаване на лични данни извън ЕС**.

Европейският комитет по защита на данните (ЕКЗД) е орган на ЕС, създаден с Регламент 2016/679 (Общ регламент относно защита на данните, GDPR) и отговарящ за прилагането на регламента. Съставен е от ръководителя на всеки национален орган за защита на данните и на Европейския надзорен орган по защита на данните, или от техни представители.

Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) е независим надзорен орган, отговорен за наблюдението на обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на ЕС.

Проектите на СДК за договори между АД и ОЛД са напълно нови и са разработени от Комисията в съответствие с чл. 28 (7) от Регламент 2016/679 и чл. 29 (7) от Регламент 2018/1725. Тези СДК ще имат общоевропейски ефект и ще имат за цел да осигурят пълна хармонизация и правна сигурност в целия ЕС, когато става въпрос за договори между администратори и техните обработващи.

Проектите на СДК за трансфер на лични данни към трети държави съгласно чл. 46 (2) (в) Регламент 2016/679. Тези СДК ще заменят съществуващите СДК за международни трансфери, които бяха приети въз основа на Директива 95/46 и трябваше да бъдат актуализирани, за да бъдат приведени в съответствие с изискванията на Регламент 2016/679, както и с решението на Съда на ЕС „Schrems II“ и за по-добро отразяват широкото използване на нови и по-сложни операции по обработка, често включващи множество вносители и износители на данни.

На 14 януари 2021 г. ЕКЗД и ЕНОЗД публикуваха приетите становища - „**Съвместно становище на ЕКЗД и ЕНОЗД относно стандартни договорни клаузи между администратори и обработващи лични данни**“ и „**Съвместно становище на ЕКЗД и ЕНОЗД относно стандартни договорни клаузи за трансфер на лични данни към трети държави**“,

На 15 януари 2021 г. ЕКЗД и ЕНОЗД публикуваха следното прессъобщение, в което се съдържа кратко резюме на извършената работа и очакваните резултати:

„Стандартните договорни клаузи относно администраторите и обработващите лични данни ще се прилага на територията на целия ЕС, като целта им е осигуряването на правна сигурност, когато става въпрос за договори между администратори и обработващи лични данни.

Андреа Йелинек, председател на ЕКЗД, заяви: „ЕНОЗД и ЕКЗД приветстват приемането на стандартните договорни клаузи относно администраторите и обработващите лични данни като единен и мощен инструмент за отчетност на ниво ЕС, който ще улесни спазването на разпоредбите, както на Общия регламент за защита на данните (ОРЗД), така и на Регламент (ЕС) 2018/1725. Наред с другото ЕКЗД и ЕНОЗД желаят да предоставят на заинтересованите страни достатъчно яснота относно ситуацията, при които те могат да разчитат на тези договорни клаузи, както и да подчертаят, че случаите, при които е налице предаване на лични данни извън ЕС, не следва да бъдат изключвани.“

Бяха поискани няколко изменения с цел внасянето на по-голяма яснота в текста и гарантирането на практическата му полезност в ежедневната работа на администраторите и на обработващите лични данни. Измененията се отнасят до взаимодействието между двата документа, т. нар. „клауза за присъединяване“, която позволява на други юридически лица да се присъединят към стандартните договорни клаузи, както и до други аспекти, свързани със задълженията на обработващите лични данни. Освен това ЕКЗД и ЕНОЗД предлагат с приложенията към договорните клаузи да се внесе яснота във възможно най-голяма степен относно ролята и отговорностите на всяка от страните по отношение на всички дейности по обработване на данни, тъй като наличието на каквато и да е двусмисленост би затруднила администраторите или обработващите лични данни да изпълняват задълженията си, произтичащи от принципа на отчетност.

Войчех Виевиоровски, ЕНОЗД, заяви: „Убедени сме, че тези стандартни договорни клаузи могат да улеснят спазването от страна на администраторите и на обработващите лични данни на техните задължения, както по силата на ОРЗД, така и съгласно правната рамка на институциите и органите на ЕС. Освен това се надяваме, че тези клаузи ще осигурят допълнително хармонизиране и правна сигурност за физическите лица и техните лични данни. Това е посоката, с която ние се стремим да постигнем възможно най-голяма степен на ефективност на тези документи в бъдеще.“

Проектът на стандартни договорни клаузи относно предаването на лични данни на трети държави по силата на член 46, параграф 2, буква в) от ОРЗД, които ще заменят съществуващите договорни клаузи за международно предаване на лични данни, приети въз основа на Директива 95/46, се нуждаеше от актуализация, за да отговаря на изискванията на ОРЗД, като беше взето предвид решението на Съда на ЕС по делото Schrems, за да отрази по-добре широкото използване на нови и по-сложни операции по обработване на данни, в които често участват няколко вносители и износители на данни. Новите договорни клаузи включват по-конкретни гаранции в случай, че законите на държавата, която ще получи информацията оказват влияние върху спазването на клаузите, по-специално, когато са налице обвързващи искания от страна на публичните органи за разкриване на лични данни.

Войчех Виевиоровски, ЕНОЗД, заяви: „Отчитайки практическият ни опит, направихме тези коментари с цел подобряване на стандартните договорни клаузи, за да гарантираме напълно, че личните данни на гражданите на ЕС получават по същество равностойно ниво на защита при предаване на трети държави. Убедени сме, че тези предложения и изменения са от решаващо значение за практическото постигането на тези цели.“

Като цяло, ЕКЗД и ЕНОЗД считат, че проекта на стандартни договорни клаузи осигурява по-високо равнище на защита за субектите на данни. По-специално, ЕКЗД и ЕНОЗД приветстват специфичните разпоредби, насочени към преодоляване на основните проблеми, установени в решението по делото Schrems II. Въпреки това ЕКЗД и ЕНОЗД са на мнение, че няколко разпоредби биха могли да бъдат подобрени или пояснени, като например обхвата на договорните клаузи; някои права на трети страни бенефициенти; някои задължения по отношение на последващи предавания на данни; аспекти на оценката на законодателството на трети държави по отношение на достъпа на публичните органи до публични данни; и уведомяването на надзорните органи.

Председателят на ЕКЗД Андреа Йелинек добави: „Условията, при които могат да се използват стандартните договорни клаузи, трябва да бъдат ясни за организациите, а субектите на данни следва да разполагат с ефективни права и средства за правна защита. Освен това, договорните клаузи включват ясно разпределение на ролите и на режима за отговорност между страните. По отношение на необходимостта в някои случаи от допълнителни временни мерки с цел гарантиране, че на субектите на данни се предоставя ниво на защита, което по същество е равностойно на гарантираното в рамките на ЕС, новите договорни клаузи ще трябва да се използват заедно с препоръките на ЕКЗД относно допълнителните мерки.“

ЕКЗД и ЕНОЗД приканват Комисията да се позове на окончателната версия на препоръките на ЕКЗД относно допълнителните мерки, при условие, че тя бъде приета преди решението на Комисията относно стандартните договорни клаузи. Този документ беше представен за обществена консултация до 21 декември 2020 г. и все още подлежи на евентуални допълнителни изменения въз основа на резултатите от нея.“

ЗАСЕДАНИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ КОМИТЕТ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

European Data Protection Board

На 44-то заседание на Европейският комитет по защита на данните, състояло се на 14 януари 2021 г., бяха приети две становища съвместно с Европейския надзорен орган по защита на данните – „**Съвместно становище на ЕКЗД и ЕНОЗД относно стандартни договорни клаузи между администратори и обработващи лични данни**“ и „**Съвместно становище на ЕКЗД и ЕНОЗД относно**

стандартни договорни клаузи за трансфер на лични данни към трети държави“. Във връзка с това двата европейски органа публикуваха прессъобщение резюмиращо становищата (виж предходния материал в бюлетина).

Също на 14 януари 2021 г. Комитетът прие **Насоки, съдържащи примери относно уведомяването в случай на за нарушаване на сигурността на данните** и ги предостави за обществено обсъждане до 02.03.2021 г. Тези насоки допълват **насоките на Работна група по чл. 29 относно уведомяването за нарушаване на сигурността на данните**, като въвеждат повече ориентири към практиката насоки и препоръки. Те имат за цел да помогнат администраторите на данни при вземането на решение как да се справят с нарушенията в сигурността на данните и какви

фактори да вземат предвид при оценката на риска. Насоките съдържат случаи за уведомяване за нарушения на данните, считани за най-често срещани от националните надзорни органи. За всяка категория от случаи, насоките представят най-типичните добри или лоши практики, съвети за това как трябва да се идентифицират и оценят рисковете, подчертават факторите, на които трябва да се обърне специално внимание, както и информират в кои случаи администраторът трябва да уведоми надзорния орган и/или субектите на данни.

На същото заседание бе предоставена **информация относно защитата на данните и потоците от данни в актуализирано Споразумение за търговия и сътрудничество между ЕС и Великобритания**. От страна на Европейската комисия бе обяснено, че в споразумението има 3 части, в които се разглежда защитата на данните:

1. В главата за цифрова търговия, която съдържа по-специално разпоредба, признаваща регулаторната автономия на страните по споразумението в областта на законодателството за защита на данните;

2. В частта за сътрудничество в правоприлагането и правосъдието;

3. В „свързващата разпоредба“, според която Обединеното кралство по същество продължава да прилага същите правила за максимум 6 месеца, като по този начин осигурява свободен поток от данни между ЕИП и Обединеното кралство през този период.

Членовете на Комитета бяха информирани, че двата проекта на решения за адекватност ще бъдат споделени с тях през следващите седмици.

На 45-то заседание на Европейският комитет по защита на данните, състояло се на 03 февруари 2021 г. бяха приети **Препоръки относно референтния документ относно адекватното ниво на защита съгласно Директивата за правоприлагане (LED)**. Комитетът осигурява съгласувано прилагане на законодателството на ЕС за защита на данните в ЕС, включително на Директивата за правоприлагане, която регламентира обработката на лични данни за целите на правоприлагането. Целта на препоръките е да предостави списък на елементите, които трябва да бъдат разгледани при извършване оценка за адекватността относно защитата на данните на трета държава, съгласно Директивата за правоприлагане. Документът припомня концепцията и процедурните аспекти на адекватността съгласно Директивата, както и и съдебната практика на Съда на ЕС, и се основава на европейските стандарти за защита на данните за полицейско и съдебно сътрудничество по наказателни дела.

Комитетът прие **Изявление относно проекторазпоредбите на втория допълнителен протокол към Конвенцията за киберпрестъпността**. Това изявление допълва приноса на Комитета към проекта за втори допълнителен протокол към Конвенцията на Съвета на Европа за киберпрестъпността (Будапещенска конвенция) и следва публикуването на новия проект на разпоредби. ЕКЗД припомня, че обсъжданите в момента разпоредби вероятно ще повлияят на условията за достъп до лични данни в ЕС за целите на правоприлагането и призовава за внимателен контрол на текущите преговори от страна на съответните институции – на ЕС и национални. В допълнение, Комитетът подчертава необходимостта да се гарантира пълна съгласуваност с достиженията на правото на ЕС в областта на защитата на личните данни.

На същото заседание ЕКЗД прие **отговора си на въпросника на Европейската комисия относно обработването на лични данни за научни изследвания, фокусирани върху здравни изследвания**. Отговорите, предоставени от Комитета, формират предварителна позиция по тази тема и имат за цел да предоставят яснота по отношение на прилагането на Общия регламент относно защитата на данните в областта на научните здравни изследвания. В момента ЕКЗД разработва насоки за обработка на лични данни за научноизследователски цели, които ще развият тези въпроси.

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ОТБЕЛЯВА ДЕНЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари 2021 година за 15-ти пореден път КЗЛД отбелязва Деня за защита на личните данни с редица събития и постави начало на инициативи, чиято основна цел е да насърчава осведомеността и да формира в ценностната система на гражданите и разбиране относно политиките за обработване на лични данни.

На 28 януари 1981 г., точно преди 40 години, става факт Конвенция 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни. Инициативата за обявяването на 28 януари за Ден за защита на личните данни е на Съвета на Европа, но понастоящем той се отбелязва в редица държави в целия свят, въпреки че е възникнал като „европейски”.

През 2018 година Конвенция 108 е модернизирана с оглед развитието на информационните и комуникационни технологии и предизвикателствата, които възникват пред неприкосновеността.

Пандемията от COVID 19 от последната година изправи човечеството пред безпрецедентна заплаха във всички възможни аспекти – здравен, икономически, културен. Светът се оказа пред необходимостта да реагира много бързо на новите реалности, което от своя страна предизвика революционен скок в налагането на дигитални онлайн решения в редица аспекти и много сфери на живота преминаха в онлайн режим. Тази промяна се извърши в рамките на няколко месеца и се оказа, че в технологично отношение сме достатъчно подготвени, но освен своите безспорни предимства, дигиталното общество ни изправя пред редица предизвикателства. Едно от тях, което е с ключово значение, е защитата на информацията и в частност – защитата на личните данни на хората. Сега повече от всякога е необходимо правилно разбиране за рисковете, гаранциите и правата, свързани с обработването и защитата на личните данни.

И тази година в сградата на КЗЛД бе организирана традиционната **приемна за администратори на лични данни и граждани**. В съответствие с извънредната епидемична обстановка тя се проведе при повишени мерки за защита относно допускането в сградата и начин на осъществяване на контакт със служители на КЗЛД. Посетителите бяха поканвани в приемна, откъдето с видеоконферентна връзка се осъществяваше връзка с експерти от администрацията на КЗЛД, които да отговорят на въпросите им.

На 28 януари 2021 г. чрез сайта на КЗЛД бе предоставен дигитален онлайн **Инструмент за самооценка на малки и средни предприятия за съответствието им с Общия регламент относно защитата на данните**. Инструментът е разработен по проект SMEDATA – „Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани”. **Инструментът е достъпен от сайта на КЗЛД - [ТУК](#)**.

Също по повод Деня за защита на личните данни бе обявено стартирането на **анкета, насочена към администраторите на лични данни от частния сектор**, като целта е да се получи информация относно готовността им да ползват специфични трудови умения на лица в неравностойно положение. **Анкетата е достъпна от сайта на КЗЛД - [ТУК](#)**.

Друго традиционно събитие по случай Деня за защита на личните данни бе **връчването на ежегодната годишна награда на КЗЛД за журналистика**, като за разлика от други години, когато това е ставало на специално събитие на цялата администрация, тази година на събитието присъстваха председателят на КЗЛД и награденият журналист – г-жа Ирина Дунчева.

По случай Деня за защита на личните данни КЗЛД изпрати поздравителен мейл на всички Длъжностни лица по защита на данните и на всички абонати на Информационния бюлетин на Комисията, с който ги поздрави с празника и ги информира за горепосочените инициативи.

По случай 15-тото честване на Деня за защита на данните, членовете на Европейския комитет по защита на данните публикуваха съвместно видеопослание. В него те призовават в този ден да се размисли върху усилията, които полагат ден след ден, за да се даде на хората контрол над техните лични данни, да се насърчи бизнеса да бъде отговорен и да се създаде среда на доверие. Посланието е публикувано с превод на всички официални езици на страните-членки на ЕС, чиито представители са членове на Европейския комитет по защита на данните. Видеопосланието с български субтитри е публикувано [ТУК](#).

ОНЛАЙН ИНСТРУМЕНТ ЗА САМООЦЕНКА И РАЗЯСНЕНИЯ НА МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, РАЗРАБОТЕН ПО ПРОЕКТ SMEDATA

Инструментът за самооценка и разяснения на малки и средни предприятия за съответствието им с Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД) е разработен по проект SMEDATA – „Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани“. Това е интернет базирано решение, които дава възможност на представители на малките и средни предприятия

до оценят своята информираност, както и съответствието на процесите си по обработване на лични данни с разпоредбите на Общия регламент относно защитата на данните.

Въз основа на общ набор от критерии, разработени в рамките на проекта, функционалностите на Инструмента за самооценка и разяснения включват:

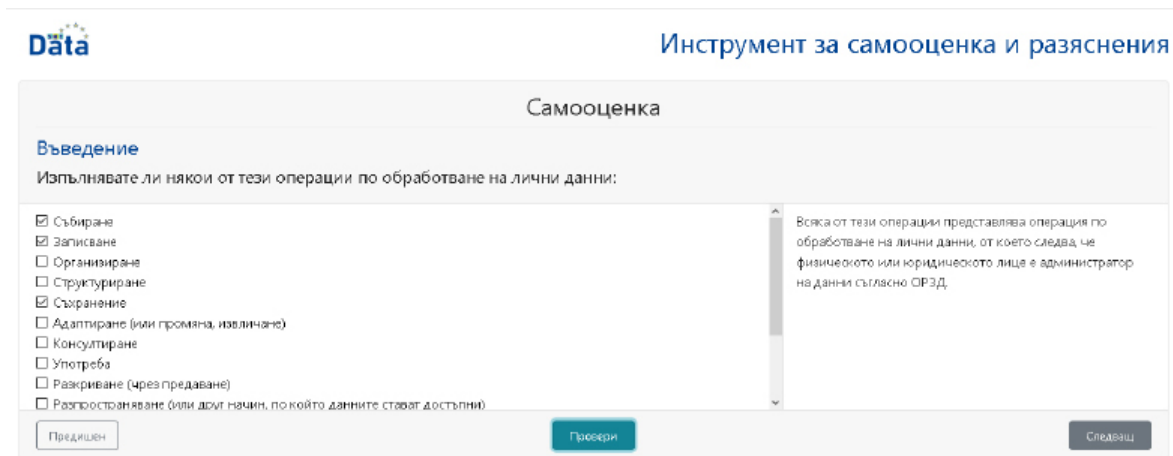
- Как да оценим въздействието на Общия регламент относно защитата на данните върху различните икономически сектори;
- Как да проведем оценка на въздействието върху защитата на данните (ОВЗД) в малките и средни предприятия (МСП);
- Как да приложим ОРЗД в ежедневието на МСП;
- Как да подготвим персонала на МСП за предизвикателствата на ОРЗД;
- Как да повишим осведомеността сред заинтересованите страни от МСП – персонал, мениджмънт, собственици, подизпълнители, клиенти;
- Как да осигурим продължаващо обучение по въпросите на ОРЗД.

Инструментът е изграден от два основни стълба – **Самооценка** и **Разяснения**.

Всеки от тях се състои от три еднакви раздела – **въведение, основен раздел и допълнителни материали за четене**.

Инструментът за самооценка, като единият от двата основни градивни стълба на Инструмента за самооценка и разяснения, разчита на подход, основан на въпроси, за да представи обработването на исканията на субектите по ОРЗД по начин, който да накара представителите на малките и средни предприятия да намерят еднозначно решение. За да се улесни процесът на самооценка, подходът, основан на въпросите, се прилага последователно в разделите „Въведение“ и „Основен“, които съдържат предимно въпроси от затворен тип с възможност за избор на няколко отговора, след което се извършва проверка, изразяваща се в предоставяне на пълен отговор и информация по всеки въпрос.

Разделът Въведение на Инструмента за самооценка дава възможност за оценка на такива базови понятия, като обхват на ОРЗД, лични данни, АЛД/ОЛД, бизнес процеси, обработване на лични данни, законосъобразно обработване на лични данни, права на субектите на данни.

Основният раздел на Инструмента за самооценка предоставя възможност за оценка на основните понятия и на задълженията на администраторите/обработващите, като:

- Принципи на ОРЗД
- Защита на личните данни на етапа на проектиране и по подразбиране
- Оценка на въздействието върху защитата на данните
- Политика за поверителност
- Регистри на дейностите по обработване
- Предприемане на действия по исканията на субектите
- Сътрудничество с националните надзорни органи

И двата раздела на инструмента за самооценка съдържат набор от последователни, логически свързани въпроси, за да се демонстрира взаимосвързаността между обикновените бизнес операции и обработването на лични данни. Освен това, структурата на въпросите представя важността на защитата на личните данни не само с оглед спазването на правилата на ОРЗД, но и предвид възможни загуби за АЛД/ОЛД, свързани с търговската репутация, взаимоотношенията с клиенти, както и паричния поток.

Информацията в инструмента за самооценка е достъпна на български, италиански и английски език.

Инструментът за самооценка и разяснения на малки и средни предприятия е достъпен [ТУК](#).

Проект „SMEDATA: Осигуряване на най-висока степен на защита на неприкосновеността на личния живот и личните данни чрез иновативни инструменти за малки и средни предприятия и граждани” е финансиран по програма „Права, равенство и гражданство” на Европейския съюз с номер на договор 814763 – SMEDATA – REC-AG-2017/REC-RDAT-TRAI-AG-2017.

Co-funded by the Rights, Equality and Citizenship
Programme of the European Union (2014-2020)

КЗЛД СТАТИРА ПРОУЧВАНЕ ОТНОСНО ГОТОВНОСТТА НА АЛД/ОЛД ДА ПРИВЛЕКАТ В ЕКИПИТЕ СИ ЛИЦА В НЕРАВНОСТОЙНО ПОЛОЖЕНИЕ

На 28 януари 2021 г., по повод Деня за защита на личните данни, КЗЛД статистира проучване относно готовността на АЛД/ОЛД от частния сектор да привлекат в екипите си лица със специфични потребности и трудови умения. Целевата група на анкетата е АЛД/ОЛД в частния сектор, тъй като съществуват редица нормативните изисквания пред публичния сектор за наемане на лица със специфични потребности.

Събраните данни ще бъдат използвани за обосноваване нуждата от реализиране на проектно предложение, чиято цел е създаване на възможност за социално включване и кариерно развитие на безработни и хора в неравностойно положение чрез индивидуален подход, основан на най-добрите практики за демонстриране на съответствие с правната рамка на ЕС за защита на данните.

Сред специфичните цели на подобно проектно предложение са изграждане на капацитет за хора в неравностойно положение за справяне с предизвикателствата на единния европейски пазар, чрез разработване на програма за обучение за демонстриране на съответствие с Общия регламент относно защитата на данните (ОРЗД) и последващото насърчаване на тяхното социалното включване и мобилност на труда им на територията на Европейския съюз.

Анкетата е анонимна и от попълващите се очаква да отговорят на следните въпроси:

1. Имат ли служител, който е отговорен за спазване на правилата за защита на личните данни? При отговор „да“ следва да се отговори как са уредени взаимоотношенията с него (трудов договор, граждански договор, друго). При отговор „не“ следва да се отговори дали е необходим такъв служител.

1. Според попълващия анкетата, необходимо ли е служителят/лицето отговорен за спазване на правилата за защита на личните данни да осъществява своята дейност непрекъснато от офис.

2. Попълващият анкетата би ли наел лице със специфични потребности във връзка с изпълнение на дейностите, свързани с обработването на лични данни и демонстриране на съответствието на тези дейности с разпоредбите на ОРЗД?

3. Попълващият анкетата би ли ангажирали външно лице със специфични потребности за изпълнение на дейностите, свързани с обработването на лични данни и демонстриране на съответствието на тези дейности с разпоредбите на ОРЗД?

4. На база на опита на попълващия анкетата, какви умения следва да притежава служителят/лицето, изпълняващ/о дейностите, свързани с обработването на лични данни и демонстриране на съответствието на тези дейности с разпоредбите на ОРЗД?

Резултатите от проучването ще бъдат оповестени в края на месец май 2021 г. във връзка с третата годишнина от започване прилагането на Общия регламент относно защитата на данните.

Анкетата е достъпна от институционалния сайт на КЗЛД – [ТУК](#).

КЗЛД ВРЪЧИ СВОЯТА ГОДИШНА „НАГРАДА ЗА ЖУРНАЛИСТИКА“

На 28 януари 2021 г., по случай Деня за защита на личните данни, председателят на КЗЛД – Венцислав Караджов връчи учредената от КЗЛД „Надградa за журналистика“ на **Ирина Дунчева**, за нейния цялостен журналистически принос през 2020 г. в сферата на защита на личните данни.

Ежегодната „Наградa за журналистика“ (грамота и медал на КЗЛД) тази година бе присъдена за пети пореден път. Учредена е на 28 януари 2016 г. и се дава за публикации, предавания и обществено значими прояви през предходната календарна година, с които активно, обективно и добронамерено са отразявани както дейността на КЗЛД, така и национални и наднационални събития, свързани със защита на правата на гражданите и тяхната неприкосновеност.

Ирина Дунчева е блогър и собственик на „Дунчева Консултинг“ – компания за консултации в областта на защитата на личните данни. Повече от 30 години работи в областта на комуникациите – като журналист във финансовия всекидневник „Пари“ и като консултант за връзки с обществеността. Изпълнява функциите на длъжностно лице по защита на личните данни в Съюза на българските журналисти. Член е на международната федерация на журналистите.

През последните години се повиши значението на блоговете, като средство за разпространение на новини и мнения сред обществото. Блогът на Ирина Дунчева, като експерт в областта на личните данни, се приема като източник на по-задълбочен анализ и предоставя и коментари по определени въпроси. В него редовно се отразява дейността на Комисията, публикуват се информационни материали, засягащи разнообразни аспекти на защитата на личните данни. Следи се и се отразява дейността на национални органи по защита за данните на държавите от ЕС, Европейския комитет по защита на данните, Европейския надзорен орган по защита на данните и др.

Други медии също имат голям принос в отразяване на актуални теми по защитата на личните данни и на работата на българския надзорен орган по защита на данните, като някои от тях вече са притежатели на „Годишната награда за журналистика“ през предходните четири години.

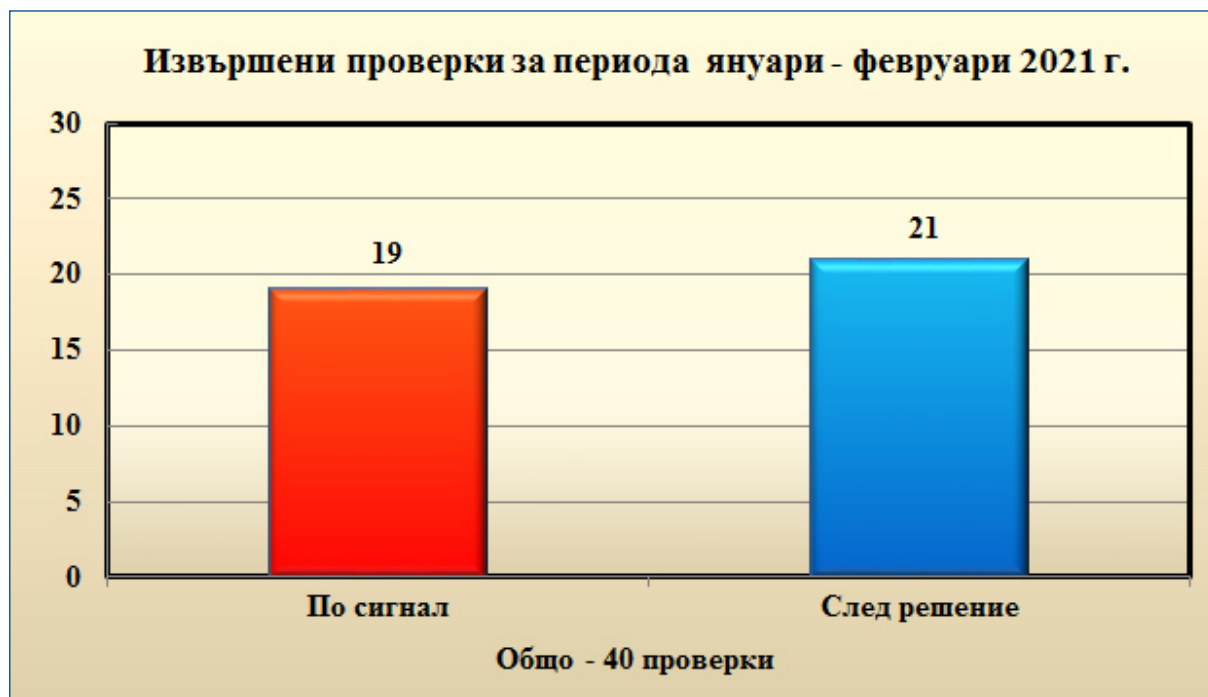

КЗЛД благодари на журналиста Ирина Дунчева за нейния принос в достигането на информацията от сферата на защитата на личните данни до гражданите, бизнеса и публичните институции.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2021 Г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. през месеците януари и февруари 2021 г. са извършени общо 40 проверки – 19 след постъпили в КЗЛД сигнали и 21 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 65 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени 7 Разпореждания и са отправени 2 Предупреждения и 3 Официални предупреждения.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-537/2019 г. София, 11.02.2021 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 21.10.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/ОРЗД), разгледа по същество жалби № ППН-01-537/10.06.2019 г. и ППН-02-295/28.05.2019 г., подадени съответно от Г.Г. и В.З.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № ППН-01-537/10.06.2019 г., подадена от Г.Г., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните ѝ данни и използването им без нейно знание и съгласие за назначаването ѝ като член на секционната изборителна комисия (СИК) № ****2, по предложение на „Б.Б.Ц.“, във връзка с проведените на 26.05.2019 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Твърди, че в резултат на неправомерното обработване са ѝ нанесени освен морални и материални вреди, доколкото регистрацията е възпрепятствала участието ѝ в изборите, като анкетьор.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

Комисията за защита на личните данни е сезирана и с жалба № ППН-02-295/28.05.2019 г., подадена от В.З. с идентични твърдения, а именно за злоупотреба с личните ѝ данни и използването им без нейно знание и съгласие за назначаването ѝ като член на секционната изборителна комисия (СИК) № ****3, по предложение на „Б.Б.Ц.“ във връзка с проведените избори.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и в условията на залегналото в административния процес служебно начало от Областния управител на Област Шумен са изискани заверено копие на следните изборните книжа и материали от проведените на 26.05.2019 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България, а именно заверено ксерокопие на подадено от коалиция „Б.Б.Ц.“ писмено предложение за състава на СИК № ****2 преди консултациите при кмета на общината, ведно с приложение към него документи, Решение на РИК-Шумен за назначаване на състава на СИК № ****2 и СИК № ****3 за процесните избори, ведно с приложения към тях поименни списъци относно състава на секционните изборителни комисии, както и информация за последвала промяна в състава им. В съответствие с изискванията на Закона за защита на личните данни е указано, че съдържащите се в документите лични данни на останалите членове на СИК, различни от жалбоподателките, следва да бъдат заличени.

В отговор и с писма ППН-01-537#4/15.06.2020 г. и ППН-01-537#5/18.06.2020 г., същите с идентично съдържание и с писмо ППН-02-259#2/17.08.2020 г. изисканите документи са предоставени.

Предвид събраните по преписката доказателства политически партии ПП „П.Б.“ (с предишно наименование „Б.Б.Ц.“), „ВМРО-Б.Н.Д.“, „З.Н.С.“ и „Д.Г.“, в качеството им на коалиционни партньори съгласно Решение от 04.04.2014 г. за образуване/създаване на Коалиция от партии „Б.Б.Ц.“ (с предходно наименование „Б.Б.Ц.“, „ВМРО-Б.Н.Д.“, „З.Н.С.“ и „Д.Г.“) за участие в изборите за членове на Европейски парламент на 25.05.2014 г., са уведомени за подадените жалби. Указана им е възможността да ангажират писмено становище по изложените твърдения и да представят относими доказателства относно законосъобразното обработване на лични данни на жалбоподателките.

Писмени становища, ведно с относими доказателства, са депозираны от ПП „ВМРО-Б.Н.Д.“, ПП „Д.Г.“ и ПП „З.Н.С.“ с идентични твърдения в насока, че личните данни са обработени от ПП „Д.П.Б.“, с предходно наименование ПП „Б.Б.Ц.“, предвид Споразумение между политическите партии участващи в състава на коалицията за разпределяне на районните и секционни изборителни комисии във връзка с провеждане на избори за членове на Европейски парламент от Република България на 26.05.2019 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбите съдържа задължително изискуеми реквизити - данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същите са редовни.

Жалбите са процесуално допустими, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес срещу надлежна страна. Предмет на жалбите са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателките – три имена, единен граждански номер, телефон за връзка, образование, а по отношение на г-жа В.З. и специалност, за назначаването им като членове на секционната изборителна комисия (СИК) № ****2 и № ****3, по предложение на КП „Б.Б.Ц.“, във връзка с проведените на 26.05.2019 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България.

От събраните по преписката доказателства и предвид обстоятелството, че към дата на сезиране на комисията коалицията от партии не съществува, като ответни страни в производството следва да се конституират политическите партии участващи в състава ѝ, а именно: „Д.П.Б.“, „ВМРО-Б.Н.Д.“, „З.Н.С.“ и „Д.Г.“.

С жалбите е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламента предвид обстоятелството, че случаите не касаят дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Предвид събраните по преписките доказателства комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 32 от АПК за обединяването и разглеждането на жалбите в едно общо административно производство, с оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние, подадени са срещу една и съща пасивно легитимира страна и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 02.09.2020 г. заседание на КЗЛД жалбите са приети за

допустими и предвид предпоставките на чл. 32 от АПК са обединени за разглеждане в едно общо административно производство. Като страни в производството са конституирани: жалбоподатели: Г.Г. и В.З. и ответни страни политическите партии участващи в състава на коалицията, а именно: „Д.П.Б.“, „ВМРО-Б.Н.Д.“, „З.Н.С.“ и „Д.Г.“, в качеството им на самостоятелни администратори на лични данни - коалиционни партньори съгласно Решение от 04.04.2014 г. за образуване на коалиция от партии „Б.Б.Ц.“.

Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбите по същество на 21.10.2020 г. от 13:00 часа, за което страните са редовно уведомени и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса. Заверено копие на депозираните от ПП „ВМРО-Б.Н.Д.“ и ПП „Д.Г.“ писмени отговори са предоставени на останалите страни в производството за запознаване и становище.

От политическа партия „Д.П.Б.“ е изискани информация и доказателства за въведени от политическата партия технически и организационни мерки за защита на обработвани в изборния процес лични данни, както и доказателства и информация били ли са жалбоподателките членове на политическата партия, респективно били ли са преди конкретните избори представители на партията в изборния процес. Указана е правната възможност, до дата на откритото заседание, да изразят писмено становище по събраните доказателства и изложените от жалбоподателките твърдения, да правят искания по доказателствата и да сочат доказателства относно законосъобразността на обработване на личните ми данни. Липсва процесуална активност от страна на политически партии „Д.П.Б.“.

На проведено на 21.10.2020 г. заседание на Комисията, жалбите са разгледани по същество.

Страните редовно уведомени – не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледани по същество жалби № ППН-01-537/10.06.2019 г. и ППН-02-295/28.05.2019 г. са основателни.

Ноторно е, че на 26.05.2019 г. в Република България са проведени избори за членове на Европейски парламент от Република България, във връзка с провеждане на който са назначени секционни избирателни комисии.

В Изборния кодекс са разписани правилата за назначаване на състава на СИК. В съответствие с нормативно разписаната процедура по чл. 91 от ИК и т. 23 от Решение 150-ЕП от 11.04.2019 г. на ЦИК вече конкретно са посочени правилата касаещи изборите проведени на 26.05.2019 г. за членове на Европейския парламент от Република България. Съгласно нормативно установените правила съставите на СИК се назначават от РИК, като назначаването е предхождано от консултации при кмета на съответната община за сформирание на съставите на СИК. Консултациите са провеждат с представители на парламентарно представени партии и коалиции от партии и коалиции, които имат избрани с техни кандидатски листи членове на Европейския парламент от Република България, но не са парламентарно представени. Последните представят писмено предложение за състава на СИК от квотата на съответния политически субект, което съдържа: три имена и ЕГН на предложените лица, образование и специалност, телефон за връзка с лицето и длъжността в комисията, за която се предлага, съгласно чл. 91, ал. 4 от ИК. Съгласно чл. 92, ал. 6 от ИК при избори членове на Европейския парламент от Република България партиите и коалициите, които имат избрани с техните кандидатски листи членове на Европейския парламент, но не са парламентарно представени, имат право на не повече от две на сто от членовете на секционните избирателни комисии в рамките на общината за съответния изборен район (район).

В съответствие с нормативно разписаната процедура по чл. 91 от ИК и т. 23 от Решение 150-ЕП от 11.04.2019 г. на ЦИК, в община Шумен на 16.04.2019 г. са проведени консултации за назначаване на членове на СИК. Постъпило е писмено предложение от КП Б.Б.Ц., правоимащ

субект съгласно чл. 91 от ИК, за съставите на СИК в община Шумен. Видно от съдържанието на предложението е, че за членове на СИК № ****2 и № ****3 са посочени/предложени съответно Г.Г. и В.З. В предложението се съдържат три имената на жалбоподателките, единните им граждански номера, образование, а за г-жа В.З. и специалност „Икономика“, посочени са и телефони за връзка с тях съответно *****1 и *****2, същите посочени като телефони за контакт с тях в подадените до КЗЛД жалби. Към предложението е представено пълномощно видно от съдържанието на което, че членовете на Председателския съвет, който представлява КП „Б.Б.Ц.“ са упълномощили Н.Е. „да представлява КП „Б.Б.Ц.“ при провеждане на консултациите при кмета на общината за назначаване на секционни изборителни комисии при провеждане на Изборите за европейски парламент, насрочени за 26 май 2019 г. на територията на община Шумен“. Към пълномощното е приложено и Решение за създаване на коалицията с дата 04.04.2014 г., както и решение за разпределяне на СИК във връзка с произвеждането на конкретните избори. Видно от последното СИК в община Шумен са разпределени на ПП „Д.П.Б.“. Обстоятелство което се потвърждава и от изразени от ПП „ВМРО-Б.Н.Д.“ и ПП „Д.Г.“ писмени становища депозирани в хода на производството пред КЗЛД.

С Решение № 16 от 30.04.2019 г. на РИК Шумен, жалбоподателките Г.Г. и В.З. са назначени като членове съответно на СИК № ****2 и № ****3. В последствие и въз основа на подадено от Н.Е., упълномощен представител на коалицията, заявление с дата 20.05.2019 г. е извършена промяна в състава на съответните СИК, като на мястото на жалбоподателките, като членове на СИК, са назначени съответно П.Х. и С.В.

Известно е, че към дата на провеждане на консултациите при кмета на общината и предоставяне на данните на жалбоподателите коалицията като политически субект не съществува. Въпреки това съгласно Изборния кодекс има правата да има представители в секционните изборителни комисии за провеждане на конкретните избори по силата на чл. 91, ал. 2 от ИК. В тази връзка и предвид обстоятелството, че в конкретните избори партиите в състава на коалицията участват самостоятелно или под друга форма на 12.04.2019 г. между коалиционните партньори е подписано Решение за разпределение на секционните изборителни комисии за упражняване на правата произтичащи по чл. 91, ал. 2 от ИК. Видно от съдържанието на споразумението като пълномощник на правоимащия политически субект КП „Б.Б.Ц.“ е определена политическа партия „Д.П.Б.“.

Предоставянето на лични данни за регистрация на членове на СИК за участие в изборите е форма на обработване на личните данни и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 от регламента, същите приложими доколкото данни са предоставени след 11.04.2019 г.

По преписката безспорно се установи, че личните данни на жалбоподателя са обработени от администратора на лични данни политическа партия „Д.П.Б.“ в хипотезата на включването им в списък с лица за назначаването им в секционни изборителни комисии от квотата на коалиция „Б.Б.Ц.“ за участие в изборите на 26.05.2019 г. и предоставянето на тези данни на кмета на община Шумен във връзка с консултациите по чл. 91 от ИК. Не се установи обработване на личните данни на жалбоподателките от останалите конституирани в производството политически партии - ПП „З.Н.С.“, ПП „Д.Г.“ и „ВМРО-Б.Н.Д.“ от състава на КП „Б.Б.Ц.“.

Личните данни на жалбоподателките са обработени от политическа партия „Д.П.Б.“ за регистрирането им като членове на № ****2 и № ****3 от квотата на коалиция „Б.Б.Ц.“, в нарушение на ОРЗД.

Основателни са твърденията на жалбоподателките за незаконосъобразно обработване личните им данни, като следва да се отбележи, че същите не са оспорени от ПП „Д.П.Б.“. Въпреки дадените на партията указания и разпределянето на доказателствената тежест в процеса последната не ангажира доказателства за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателките за конкретната цел поради което следва, че данните са обработени в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента доколкото липсва условие за законосъобразност на предоставянето.

Липсват доказателства за изразено от жалбоподателките съгласие за обработване на личните им данни за конкретната цел, като твърдения в тази насока дори не са ангажирани от политическата партия, в чиято тежест е да докаже последното. В допълнение, като косвени доказателства за липса на съгласие, могат да се приемат последващите действия от страна на упълномощения представител на правоимащия субект за промяна в състава на съответните СИК, като на мястото на жалбоподателките като членове на СИК са назначени съответно П.Х. и С.В.

Неприложима е хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента - интересите на администратора, в случай ПП „Д.П.Б.“ не са преимуществен пред интереса на засегнатите физически лица, чиито данни са предоставени за назначаването им като членове на СИК, в представения при консултациите при кмета на общината, без тяхно съгласие, като е безспорно, че последният е приоритетен пред интереса на политическия субект за участие в изборите. Законово задължение за обработване от страна на администратора също липсва, доколкото участието на политическите партии, респективно коалиции от партии, в изборния процес е правна възможност, при реализирането на която следва да бъдат съобразени нормативно установените правила, в частност тези в сферата на защита на личните данни съгласно нормата на чл. 133, ал. 4 от ИК – „личните данни се обработват и предоставят при спазване изискванията за тяхната защита“. Липсват доказателствата които да обосноват приложимостта на чл. 6, § 1, буква „б“ от ОРЗД - наличие на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на г-жа Г.Г. и г-жа В.З. от страна на политическата парти, респективно коалиция или за предприемане на стъпки по искане на субектите на данни преди сключване на договора. Основания по чл. 6, § 1, буква „г“ и „д“ от ОРЗД са неотнормирани - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата хипотеза касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси свързани с живота и здравето на субекта на данни, изпълнение на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито не се делегирани на политическите партии, респективно коалиции от партии.

От събраните по преписката доказателства се налага се извода, че личните данни на жалбоподателките са обработени в нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия за законосъобразност на обработването, като са нарушени правата на лицата сезирали КЗЛД.

Безспорно е, че на 20.05.2019 г. около месец след нарушението са предприети действия за неговото преустановяване. Подадено е заявление от Н.Е., упълномощен представител на коалицията, с дата 20.05.2019 г. за промяна в състава на съответните СИК, в резултат на което на мястото на жалбоподателките, като членове на СИК от квотата на КП „Б.Б.Ц.“, с Решение № 80/13.05.2019 г. на РИК Шумен, са назначени съответно П.Х. и С.В. Предприетите в тази насока действия обаче не санират нарушението.

С оглед характера на констатираното нарушение комисията счита, че корективните мерки по чл. 58, § 2, буква „а“, „б“, „в“, „г“, „д“, „е“, „ж“, „з“ и „й“ от Регламента са неприложими и нецелесъобразни в случая, предвид тежестта на нарушението и обстоятелството, че същото е довършено. В конкретния случай имуществената санкция по член 58, § 2, буква „и“ от Регламента, се явява най-целесъобразна, ефективна, възпираща и пропорционална за защита на законовия обществен интерес. Следва да се отбележи, че освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение за напред. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Предвид събраните по преписката доказателства комисията счита, че административно-наказателна отговорност за допуснатото нарушение следва да понесе ПП „Д.П.Б.“, доколкото видно от Решението за разпределяне на СИК за конкретните избори данните са обработени от политическия

субект, в качеството му администратор на лични данни, пълномощник на коалицията която към дата на обработването не съществува, но е правоимащ субект по смисъла на чл. 91 от ИК.

При определяне на размерът на санкцията и в съответствие с условията по чл. 83, § 2 от Регламента комисията взе предвид, като смекчаващо обстоятелства, че са предприети действия за преустановяване на нарушението – подадено е заявление за промяна в състава на двете СИК, още преди сезиране на КЗЛД. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б“ и „и“ от Регламента са неотнормими доколкото се касае за администратор – юридическо лице, което не формира вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Като утежняващи комисията квалифицира обстоятелства, че: са нарушени правата на повече от едно лице; обработени са данни за единен граждански номер на двете жалбоподателки, включително информация за техния образователен ценз, а в резултат на регистрацията са ограничени правата на жалбоподателките свързани с изборното законодателство и участието им в изборния процес; нарушенията са станали известни на КЗЛД в следствие сезирането ѝ от потърпевшите лица; липсват информация и доказателства за въведени от администратора технически и организационни мерки за защита на личните данни обработвани във връзка с изборния процес; налице е пасивно поведение на политическия субект в хода на административното производство, липсва съдействие и сътрудничество с надзорния орган за изясняване на случая от фактическа страна и отстраняване на нарушението и смекчаване на евентуални неблагоприятни последици от него. Като утежняващо следва да квалифицира и обстоятелството, че нарушението не е първо за политическия субект, който е санкциониран за идентично нарушение с влязло в сила решение Ж-167/12.02.2018 г. на КЗЛД.

По горните съображения и с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, комисията счита, че наложената имуществена санкция следва да е в размер на 1 000 лв. (хиляда лева). Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията намира, че упражненото правомощия по вид и размер безспорно отговаря на търсените от КЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от КЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалби № ППН-01-537/10.06.2019 г. и ППН-02-295/28.05.2019 г. за основателни.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а“, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679 налага на политическа партия „Д.П.Б.“ с Булстат *** административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателките в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламента.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-332/2020 г.
София, 11.02.2021 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 18.11.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента/ОРЗД), разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-600/14.06.2020 г., подадена от Р.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Р.М. срещу *медийна група (М.Г.)* с твърдения за неправомерно обработване – съхранение, разкриване и разпространяване на лични данни – имена и снимков материал, в това число изображение, под формата на журналистически статии и материали достъпни на уебсайт www.*****, в частност на посочен в жалбата конкретен интернет адрес. Допълва, че публикуваната информация е свързана с отразени процесуално-следствени мероприятия касаещи повдигнато срещу него обвинение не е актуална, предвид Присъда № ***** на СГС, с която е признат за невинен и изцяло оправдан по всички повдигнати му обвинения, поради което счита, че съдържащата се на посочените уеб адрес негови лични данни и информация следва да бъдат изтрети. Сочи, че към дата на сезиране на КЗЛД въпросната информация „повече не е необходима за целите, за които е била събрана или обработвана“ и липсва законово основание за продължаващото ѝ обработване, което уронва престижа, доброто му име и авторитет, „както и косвено способства за претърпяване на икономически загуби“.

Жалбоподателят твърди, че изложил изрично възраженията си пред медията срещу обработването на личните му данни, посредством подадено на 26.03.2020 г. заявление за изтриване на лични данни. Допълва, че получения на 22.04.2020 г. писмен отговор не го удовлетворява, доколкото медията не е изпълнила искането му, а „е допълнила“ публикуваната информация, което категорично противоречи и не съответства на целения със заявлението за изтриване резултат. Твърди, че въпреки възражението медията обработването на личните му данни продължава, без да е налице правно основание за това.

Моли КЗЛД да извърши проверка по случая и кумулативно да приложи следните мерки: да разпорежи на администратора М.Г. да изпълни исканията му на субект на данни; да наложи временно или окончателно ограничаване, в т. ч. забрана, на обработването на данни; да разпорежи коригирането, или изтриването на лични данни или ограничаване на обработването им съгласно членове 16, 17 и 18, както и да уведоми за тези действия получателите, на които личните данни са били разкрити съгласно чл. 17, § 2 и чл. 19 от ОРЗД.

Към жалбата са приложени относими доказателства – Решение № **** на ВКС по наказателно дело ****/2012 г., кореспонденция между страните водена по електронен път посредством имейли изпратени на 26.03.2020 г. в 17:38 часа и 20:41 часа и на 22.04.2020 г. от 13:59 часа.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, М.Г. е информирано за образуването по случая административно производство, указана му е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбата твърдения.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. От дружеството информират за получено на 26.03.2020 г. от администратора М.Г. заявление за изтриване на лични данни, с предмет изтриване на лични данни съдържащи се в журналистически материали, публикувани на интернет страницата www.*****, отнасящи се до Р.М.

и проведеното срещу него наказателно производство. Информират, че журналистическите материали са свързани с повдигнати обвинения и проведени наказателни производства срещу жалбоподателя и бивш заместник-министър на МВР за деяния по Глава Осма, Раздел IV от Наказателния кодекс – „Подкуп“, които се характеризират с висока обществена опасност и са предмет на широка обществена дискусия, предвид участието на длъжностно лице. Твърдят, че личните данни на жалбоподателя се обработват за журналистически цели, а „обществения интерес към отразяване на подобен тип деяния обуславя продължаващото обработване за целите на свободното изразяване и правото на информация на обществото по смисъла на чл. 17, § 3, буква „а“ от ОРЗД. Информират, че във връзка с последното и при преценка на конкретните факти по случая, медията е изпълнила искането за коригиране на информацията, като в материалите е направена корекция, добавена е журналистическа бележка, като е посочен факта че г-н Р.М. е оправдан по обвиненията, за които е бил субект на наказателна отговорност.

От дружеството твърдят, че жалбоподателят е уведомен за предприетите от медията действия в законоустановения 1-месечен срок от получаване на искането, с електронно писмо изпратено на 22.04.2020 г. на посочения от г-н Р.М. електронен адрес за кореспонденция. Допълват, че след тази дата кореспонденция с жалбоподателя не е осъществявана, в това число лицето не е направило възражение срещу направеното коригиране на личните данни.

Копие на становището е изпратено на жалбоподателя за запознаване. Несъгласен с изложените от администратора аргументи и действия, г-н Р.М. сочи, че поддържа жалбата и искането за упражняване на корективни правомощия от страна на КЗЛД.

В условията на застъпеното в административния процес служебно начало на 12.08.2020 г. са направени екранни разпечатки, обективирани в Протокол ППН-01-332#5/13.08.2020 г. и приложения към него, относно съдържанието на свързани с жалбоподателя Р.М. журналистически материали достъпни на посочения в жалбата интернет адрес. Не е установено наличието на видеоматериал.

На проведено на 30.09.2020 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за редовна и допустима - съдържа задължително изискуеми реквизити, подадена от физическо лице с правен интерес, срещу надлежна страна администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 от регламента, каквото качество притежава М.Г. относно лични данни публикувания и достъпни на сайта www.*****. Предвид обстоятелството, че и към дата на сезиране на КЗЛД лични данни на жалбоподателя са достъпни на сайта на медията, се налага извода, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Не са налице отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК.

Като страни в производство са конституирани: жалбоподател – Р.М. и ответна страна – М.Г. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество за 18.11.2020 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени.

От ответната страна са изискани доказателства относно съдържанието на видеоматериалите към статиите достъпни на сайта www.*****.

В отговор от дружеството сочат, че статиите са публикувани през 2009 г. и обновени на 16.04.2020 г. с редакторка бележка относно окончателно влязлото в сила съдебно решение по отношение на жалбоподателя. Твърдят, че видеоматериали към статиите не се съдържат към дата на изпратено от г-н Р.М. до М.Г. искане. В подкрепа на последното представя доказателства в деня на откритото заседание.

На 18.11.2020 г., с изпратено по електронна поща писмо, г-н Р.М. информира, че е възпрепятстван да присъства на заседанието, поради отсъствието му от страната. Поддържа жалбата и счита същата за основателна. Прилага подписано с квалифициран подпис пълномощно в полза на адвокат М. от САК.

На проведено на 18.11.2020 г. открито заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. М. от САК, с приложено по преписката пълномощно, който поддържа жалбата. Не сочи нови доказателства, искания по доказателствата няма.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт Р. с пълномощно по преписката. Процесуалният представител на дружеството оспорва жалбата. Поддържа изразеното в хода на производството писмено становище за неоснователност на изложените от г-н Р.М. твърдения. Уточнява, че видеа към процесните статии не се съдържат към дата на упражнено от жалбоподателя право на заличаване. Твърди, че видеата са загубени по обективни причини преди осем до десет години, когато е правена миграция от един сървър на друг сървър, и по тази причина, тъй като не са могли да бъдат разчетени от новия сървър, не се съдържат към статиите. Моли комисията да остави жалбата без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните доказателства и наведените от страните твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба № ППН-01-332/14.06.2020 г. е неоснователна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване – съхранение, разкриване и разпространяване на лични данни на жалбоподателя – имена и снимков материал, в това число изображение, под формата на журналистически статии и материали достъпни на уебсайт [www.*****](#), в частност на посочен в жалбата конкретен интернет адрес, свързани с отразени процесуално-следствени мероприятия и съдебни производства касаещи повдигнато срещу г-н Р.М. обвинение за подкуп, приключило с оправдателна присъда, влязла в сила 18.04.2013 г.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че на сайта [www.*****](#) са достъпни следните статии: *****.

Видно от статиите е, че съдържат информация свързана с отразени процесуално-следствени мероприятия и развитието на образувано в съда наказателно дело от общ характер касаещи повдигнато срещу жалбоподателя и бившия заместник-министър на вътрешните работи Рф.М. обвинение за предлагане на подкуп на държавен служител. Следва да се отбележи, че статиите са обновени на 16.04.2020 г. с добавена под всяка една от статиите редакторка бележка: „Решение на Върховния касационен съд от 18.04.2013 г. оставя в сила решението на Софийски апелативен съд от 01.10.2012 г., което потвърждава присъда от 30.06.2010 г. на Софийски градски съд, с която подсъдимите Рф.М. и Р.М. са били оправдани“.

В статиите се съдържат данни за жалбоподателя в обем от две имена, собствено име и фамилия, и информация че г-н Р.М. е бизнесмен, посочено е и качеството му на задържан, обвиняем и подсъдим в различните фази на процеса. Към четири от статиите, тези публикувани на 30.06.2010 г., 22.11.2010 г., 25.03.2011 г. и 22.06.2011 г., е публикувано и изображение на жалбоподателя. Публикуваната за жалбоподателя информация има характера на лични данни за лицето, доколкото чрез нея същото може да бъде безспорно индивидуализирано.

Обработването на лични данни, посредством публикуването им в сайта с оглед начина на разпространение и неограничения достъп до информацията публикувана в него, е действие по обработването на лични данни по смисъла на § 1, т. 1 от ПЗР на ЗЗЛД в редакция на бр. 91 от 2006 на ДВ, респективно чл. 4, § 2 от Регламент № 2016/679. Сайтът, предвид характера и

периодичността на публикациите в него, а и предвид неограничения достъп до него, има характер на електронна медия, а публикуваната информация се използва за журналистически цели. В тази връзка посредством процесните публикации личните данни на жалбоподателя са обработени, в хипотезата на разпространението им, до неограничен кръг лица. Безспорно е, че личните данни са публикувани без знанието и съгласието на лицето, но същото не е релевантно при обработване – публикуване на лични данни за журналистически цели. Във връзка с последното и макар да не е предмет на образуването в КЗЛД производство, за пълнота, следва да се отбележи, че към дата на публикуване на процесните статии обработването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно по аргумент от чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД (отм.) доколкото е извършено единствено за целите на журналистическата дейност и не нарушава правото на личен живот на лицето предвид наличието на безспорен обществен интерес в хода на процеса и до неговото приключване на 18.04.2013 г. от една страна и от друга упражняване на право на свобода на изразяване и право на информация, още повече че публикуваните лични данни са сведени до минимум и в обем който не нарушава правото на личен живот на лицето.

Не може да се сподели виждането на жалбоподателя, че посочените в публикациите данни уронват престижа и репутацията му, доколкото видно от съдържанието на статиите и в частност направената редакторка бележка същите проследяват обективно развитието на процеса и съобщават за оправдателна присъда на жалбоподателя, като личните данни съдържащи се в статиите са сведени до минимум – две имена на жалбоподателя, а в четири от статиите и негово лицево изображение. В тази връзка и тъй като публикуваните от медиите факти са точни и обективни, комисията няма основание да разглежда действията на медията, в качеството ѝ на администратор на лични данни, като недобросъвестни.

Видно от събраните по преписката доказателства жалбоподателят е упражнил правото си по чл. 17 от ОРЗД с подадено до администратора на сайта заявление за изтриване, а предприетите от администратора действия се свеждат до въведената на 16.04.2020 г. редакторка бележка относно постановената оправдателна присъда. Действията на администраторът удовлетворява изискванията на закона – отговарят на принципа на добросъвестност и прозрачност и принципа на точност на обработване на данните, доколкото отразява точно и обективно информацията, каквато е и ролята на медиите. Липсват изображения или видеоматериали уронващи престижа на лицето. Информацията е отразена за журналистически цели, при новата фактическа обстановка.

Понятието „журналистически цели” не е дефинирано от законодателя, но е подробно разглеждано и тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и общественно значима информация. В тази връзка следва при упражняване на правото за заличаване във всеки конкретен случай да се разгледа баланса между правото на зачита на лични живот на физическото лице и правото на информация на обществеността.

Безспорно е, че към дата на публикациите от 2009 г. до 18.04.2013 г. статиите са представлявали обществен интерес и са израз на правото на информация на обществото по актуални и текущи въпроси, а доколкото същите са обработени за журналистически цели публикуването на личните данни на жалбоподателя е законосъобразно по аргумент от чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД (отм.) - извършено единствено за целите на журналистическата дейност и хипотезата на безспорен обществен интерес в хода на процеса и до неговото приключване на 18.04.2013 г.

Според ЕСПЧ обаче широката общественост не само има право да бъде информирана за настоящите събития, но също така има право да бъде информирана за минали събития. Съдът подчертава предимствата на интернет, който дава възможност на обществеността да получи достъп до тази информация и заключава, че мисията на медиите в подпомагането на формирането на общественото мнение включва задължението да се предостави достъп на широката общественост до информация за миналото, съхранявана в архивите им, но когато наличието на статиите все още допринася за дебати от обществен интерес, който не е изчезнал в течение на времето, доколкото

обхватът на обществения интерес по отношение на наказателните производства е все пак променлив и търпи изменение във времето в зависимост от обстоятелствата и резултата от делото. В тази връзка следва да се прецени по отношение информация за съдебно производство в областта на наказателното право, водено срещу лицето, която информация се отнася до по-ранен етап от това производство и вече не отговаря на действителното положение, дали с оглед на всички обстоятелства по случая, каквито са по-специално естеството и тежестта на повдигнатото обвинение, развитието и резултатът от производството, изтеклия период от време, интересът на обществеността към момента на подаване на искането за изтриване, съдържанието и формата на публикацията, както и нейните последици за субекта на данни, има право лицето последната да не бъде повече свързвана към с неговото име.

В конкретния случай обработването на лични данни в посочения обем, посредством достъпни чрез сайта на дружеството статии, е оправдано с оглед необходимостта от право на информация и упражняване на право на свобода на изразяване. В тази връзка се налага извода, че отказа на администратора да заличи съдържащите се в статиите лични данни е законосъобразен предвид наличието на дерогация по смисъла на чл. 17, § 3, буква „а“ от ОРЗД на задължението на администратора по чл. 17, § 1 от ОРЗД при отправено искане за заличаване и постъпило възражение в тази насока да изтрие личните данни на лицето. Предвид направената редакторка бележка, могат да се споделят мотивите на администратора в насока, че личните данни на жалбоподателя се обработват за журналистически цели, а „обществения интерес към отразяване на подобен тип деяния обуславя продължаващото обработване за целите на свободното изразяване и правото на информация на обществото по смисъла на чл. 17, § 3, буква „а“ от ОРЗД“. Журналистическите материали са свързани с повдигнати обвинения и проведени наказателни производства срещу жалбоподателя и бивш заместник-министър на МВР за деяния по Глава Осма, Раздел IV от Наказателния кодекс – „Подкуп“, които се характеризират с висока обществена опасност и са предмет на широка обществена дискусия, предвид участието на длъжностно лице. Понастоящем фокуса на правото на информация и обществения интерес е изместен – правото на информация и обществения интерес след 2013 г. е да бъде оповестено, че лицето е оправдано, доколкото свидетелства за развитието на историята от журналистическа и обективна гледна точка и е израз на правото на информираност, още повече, че касае и работата на правораздавателните органи. Постигнато е и равновесие между гарантираните по чл. 10 от Европейската конвенция за правата на човека (Право на зачитане на личния и семейния живот) и от друга страна, член 8 от Конвенцията (свобода на изразяването на мнение), като за преценка и баланса е от значение и законния интерес на обществеността към достъпа до публични архиви на пресата предвид правото на информация.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба ППН-01-332/14.06.2020 г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-1800/2019 г.
София, 13.01.2021 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател, Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.10.2020 г. и обективизирано в протокол № 44/14.10.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалба с рег. № ППН-01-1800/27.11.2019 г., подадена от В.Н. срещу „М.“ ООД.

С жалбата си г-н В.Н. информира, че на 14.11.2019 г. в 19.30 часа на личния телефон му позвънил негов приятел, който го уведомил, че на сайта на „www.*****“ е публикувана статия, в която са посочени неговите имена, възраст, месторождение, месторабота, длъжност, която заема и снимка. Жалбоподателят сочи, че не е предоставял съгласие за публикуване на данните, както и, че статиите са с подчертано негативен характер, целящи публичност и разпространение на „недоказани позорни обстоятелства“.

Жалбоподателят счита, че съдържанието на статиите във www.***** „интерпретира незаконосъобразно получена информация, касаеща вътрешноведомствена дисциплинарна проверка, инициирана със заповед на министъра на правосъдието“. В жалбата е посочено още, че след публикуването на статиите във www.***** информацията е цитирана и в други интернет сайтове.

С писмо изх. № ППН-01-1800(19)#2/24.01.2020 г. КЗЛД е указала на жалбоподателя да конкретизира пасивно легитимираната страна срещу която е подадена жалбата. В отговор е депозирано допълнение към подадената жалба, в която се уточнява, че жалбата е насочена срещу „физическото или юридическото лице собственик“ на адресите „www.*****“. В допълнението е посочено, че с решение № ***** по административно дело № ***** на Административен съд Б., заповед № ЧР-03-98 от 27.09.2019г., издадена от министъра на правосъдието, с което е наложено дисциплинарно наказание, е обявена за нищожна

С писмо изх. № ППН-01-1800(19)#3/24.01.2020 г. от „М.“ ООД е изискано да предоставят становище и относими доказателства по изложените в жалбата твърдения.

Депозирано е становище, с което считат жалбата за неоснователна.

Аргументите са, че на 13.11.2019 г. в редакцията е получен сигнал, че В.Н., началник група „Надзорно-охранителна дейност“ в затворническо общежитие упражнява системно сексуален тормоз върху свои колежки. По случая от Министерство на правосъдието, Главна дирекция „Изпълнения на наказанията“ е назначена незабавна вътрешноведомствена дисциплинарна проверка, като в резултат на установените факти на В.Н. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ със заповед на министъра на правосъдието.

Във основа на тези данни било възложено на двама журналисти да започнат работа по случая, които се свързали с директора на затвора в Б., който потвърдил за извършената проверка и наложеното наказание, но отказал да даде подробности като се позовал на вътрешните правила на ръководеното учреждение. След полученото потвърждение от страна на директора на затвора от редакцията решили да дадат гласност на случая с публикуване на подробности, като считат че „описаното в сигнала представлява противообществено деяние“ е журналистически дълг да информират обществеността. Жалбоподателят не потърсил редакцията за право на отговор, а използвал социалната мрежа „Фейсбук“ където посочил, че пресякъл канали за разпространение на наркотични вещества в затвора и за това станал „жертва на компроматна война“.

С цел постигане на максимална обективност при отразяване на случая от дружеството публикували и написаното в социалните мрежи от страна на жалбоподателя.

Сочат, че единствената цел на публикуваната информация е журналистическа, а жалбоподателят в качеството му на държавен служител е в положение на субект, който има пряко отношение към обществения дебат за нетърпимостта към противообществени деяния.

Посочено е, че съществено за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация, като е посочено, че всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава.

Считат, че в публикацията е спазен балансът между основните човешки права, общественият интерес и личния живот.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени, предвид разпоредбата на пар. 44, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби към закона за изменение на ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Компетентността на Комисията при разглеждане на жалби е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД, GDPR).

Предвид гореизложеното и с оглед липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК жалбата е обявена за допустима и като страни в административното производство са конституирани, В.Н. и ответна страна „М.“ ООД, в качеството на администратор на лични данни. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 15.07.2020 г., за което страните са редовно уведомени и им е указано разпределянето на доказателствената тежест в процеса. Поради обстоятелството, че са постъпили допълнителни доказателства от значение за решението на жалбата, а именно Решение № ***** на Върховния административен съд (ВАС), Пето отделение, по адм. дело № *****, жалбата е насрочена за ново разглеждане за 14.10.2020 г., за което страните са редовно уведомени.

От жалбоподателя е депозирано становище с рег. № ППН-01-1800#14(19)/06.07.2020 г, с което уведомява КЗЛД, че няма да присъства на заседанието, насрочено на 15.07.2020 г., но по същество изразява становище, че не споделя твърденията на „М.“ ООД във връзка за публикациите, допълва, че с Решение № ***** на Административен съд гр. Б., XXIII състав, Заповед № ЧР-03-98 от 27.09.2029 г., издадена от министъра на правосъдието, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ е обявена за нищожна, като решението не е окончателно. Моли КЗЛД да се произнесе с по жалбата и да наложи санкциите, предвидени за нарушенията.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл. 4, пар. 1, т. 1 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един

или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Публикуваните данни в статията, а именно две имена, заемана длъжност, месторабота и снимка на г-н В.Н., безспорно представляват лични данни по смисъла на цитираната разпоредба.

Съображение 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 посочва, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а се разглежда във връзка с функцията му в обществото и се прилага в равнопоставеност с други основни права, съгласно принципа за пропорционалност. Регламентът е съобразен с всички основни права и в него се спазват и в него се спазват свободите и принципите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз, и по специално зачитането на свободата на мисълта, свободата на изразяване на мнение и свободата на информация. С чл. 85 от Регламент 2016/679 на държавите членки е предоставена възможност с вътрешното си законодателство да съгласуват правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация, включително обработването за журналистически цели.

Чл. 25 з от ЗЗЛД представлява законодателно уреждане на този въпрос. В ал. 1 е посочено основание за обработване на лични данни – обработването за журналистически цели е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация. В ал. 3 на същия член е предвидено, че при обработването на лични данни за тези цели не се прилагат някои от разпоредбите на Регламент 2016/679, между които попадат и условията за допустимостта обработването по чл. 6 от Регламент 2016/679.

Предвид изложеното, обработването на личните данни е законосъобразно при наличие на журналистически цели, каквито безспорно са налице с публикуването на статията, но при което съгласие по чл. 6, параграф 1, буква „а“ от Регламент 2016/679 или друго основание по чл. 6 не е необходимо. Съгласно чл. 25 з, ал. 1 обаче обработването за тази цел следва да се извършва при зачитане на неприкосновеността на личния живот. При обработването на личните данни за журналистически цели се прилагат и принципите на обработване на личните данни по чл. 5 от Регламент 2016/679.

С решение от 14 февруари 2019 г. по дело С-345/17 на съда на европейския съюз е посочено, че за да намери равновесната точка между правото на зачитане на личния живот и правото на свобода на словото, Европейският съд по правата на човека е разработил поредица от относими критерии, които трябва да бъдат взети предвид, по-специално приноса към дебат от обществен интерес, известността на засегнатото лице, предмета на репортажа, досегашното поведение на съответното лице, съдържанието, формата и последиците от публикацията, начина и обстоятелствата, при които е била получена информацията, както и нейната достоверност. Също така трябва да се вземе предвид възможността на администратора на данни да приеме мерки за намаляване на обхвата на намесата в правото на личен живот.

Понятието „журналистически цели“ не е дефинирано от законодателя, но е тълкувано в съдебната практика. Същественото за журналистическата дейност е събирането, анализирането, интерпретирането и разпространяването чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на информация на интернет страницата на медията представлява нейното публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни.

В съображение 153 от Регламента е предвидено, че правото на държавите-членки следва да съвместява разпоредбите, уреждащи свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, включително за журналистически, академични, художествени и литературни цели с тези за защита на личните данни.

Следва да се посочи, че свободата на печата и другите средства за масова информация са конституционно гарантирани със забраната за цензура - чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Република България. Свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото си на информация, на свободно изразяване, обществото е делегирало в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес.

В допълнение следва да бъде взето предвид и съображение 75 от Регламента, в което е разписано, че личните данни, които се използват, не могат да бъдат използвани за накърняване на репутацията на индивида. В случая Заповед № ЧР-03-98 от 27.09.2019 г., издадена от министъра на правосъдието, с която на г-н В.Н. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ е обявена за нищожна с Решение № ***** по адм. дело № ***** на Административен съд (АС) – Б. Министърът на правосъдието е искал от Върховния административен съд да отмени влязлото в сила Решение на АС- Б. С Решение № ***** по адм. дело ***** на ВАС, съдът е отхвърлил искането за отмяна на влязло в сила решение, което от своя страна води използването на данните на жалбоподателя именно до уронване репутацията на личността, предвид липсата на основание за използването им.

От предоставените по административната преписка доказателства се установи, че в публикуваните статии се съдържат две имена на жалбоподателя, снимка, заемана длъжност и месторабота.

Предвид това, в конкретния случай е безспорно, че личните данни на жалбоподателя са обработени, в хипотезата на употреба и разпространение, с журналистически цели. В тази връзка обаче при обработването на личните данни на жалбоподателя за целите на статията, не е намерен разумният баланс между правото на неприкосновеност на засегнатото лице, правото на свобода на печата и правото на обществото да бъде информирано, т.е. не е намерен балансът между обществен интерес и личен живот на лицето, сезирало Комисията.

Лицата, които не са част от публичното пространство по принцип се ползват с по-висока степен на защита на правото им на личен живот. Все пак действията им също може да представляват обществен интерес, поради което за журналистите няма абсолютна забрана да публикуват информация, свързана с тях. Информацията за лицата може да се публикува ако е налице по-голям обществен интерес, т. е. ако разкриването на информация е оправдано от общ интерес и загриженост, която се счита, че има предимство пред съображенията за неприкосновеност на личния живот. Журналистите следва да обръщат специално внимание на по-широките последствия, до които ще доведе публикуването на лична информация за дадено лице.

Ключовият момент при преценката между свободата на словото и информираността от една страна, и защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот от друга страна, е общественият интерес.

Конкретният случай следва да се разглежда през призмата на гореизложеното.

Ето защо, макар личните данни да са събрани правомерно за журналистически цели по смисъла на чл. 25 з, ал. 1 от ЗЗЛД, чрез публикуването им пред неограничен кръг лица, същите са

обработени неточно, което води до накърняване на репутацията на лицето по смисъла на съображение 75 от Регламента – поради отмяната на заповедта и поради липса на доказателства за извършеното от самия деец, което представлява нарушение на принципа, посочен в чл. 5, пар. 1, „б“ Регламент (ЕС) 679/2016, съгласно който личните данни следва да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по нататък по начин, несъвместим с тези цели.

Във връзка с гореизложеното, следва да се прави разлика между обществен интерес и обществено интересно. Обществено интересно може да бъде всяка информация, но тя не представлява обществен интерес. Когато се обработват лични данни за журналистически цели, следва да се спазват изискванията за удовлетворяване на обществен интерес. Безспорно за конкретния случай е издадена заповед от министъра на правосъдието № ЧР-03-98/27.09.2019 г. за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“. Заповедта е обжалвана и с Решение № ***** по адм. дело № ***** на Административен съд – Б. е обявена за нищожна. Решението на АС – Б. е потвърдено с Решение № ***** по адм. дело ***** на ВАС. Предвид обстоятелството, че заповедната е обявена за нищожна, твърденията на електронната медия, че обработва личните данни на г-н В.Н. за журналистически цели в обществен интерес няма как да бъдат доказани.

Дейността на журналистите изисква спазването на определена етика, при което следва да се съобразяват с основните права на гражданите и да не навлизат безпричинно в личната им сфера.

От изложеното следва, че администраторът е нарушил правата на жалбоподателя във връзка с публикуваната статия, в която информацията е в нарушение на принципа на чл. 5, пар. 1, б. „б“ от Регламент(ЕС) 679/2016 и съображение 75 от Регламента, тъй като не е налице информация, че действията, твърдени в статията, публикуван в сайта на „www.*****“ са се случили, предвид факта, че Заповед № ЧР-03-98 от 27.09.2029 г., издадена от министъра на правосъдието, с която на г-н В.Н. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, е обявена за нищожна. Поради тази причина за администратора „М.“ ЕООД не е налице правно основание публикуваните данни да стоят в публичното пространство и същите следва да бъдат свалени.

Ето защо жалбата се явява основателна.

Професор Целков, член на КЗЛД е на особено мнение, счита жалбата за неоснователна, предвид обстоятелството, че заповед № ЧР-03-98 от 27.09.2019г., издадена от министъра на правосъдието за налагане на дисциплинарно наказание на г-н В.Н. е отменена като издадена от нелегитимен орган.

Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите корективни правомощия по чл. 58, параграф. 2 от Регламент 2016/679 да реализира. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава интереса на обществото и субекта на данни. Правомощията по чл. 58, пар. 2, без буква „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушение или ако извършването е започнало – да го преустанови, като по този начин се обективира изисканото от закона поведение. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по чл. 58 пар. 2, буква „и“ има санкционен характер. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, пар. 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата, санкциониране на неправомерно поведение или и двете (каквато възможност е предвидена в чл. 58, пар. 2, буква „и“).

Предвид горното и вземайки предвид факта, че нарушението на правилата за обработване на личните данни е започнало на 14.11.2019 и е продължило до 08.07.2020 г. (видно от екранни разпечатки, обективирани в протокол № ППН-01-1800#15(19)/08.07.2020 г.), Комисията счита, че следва да бъде наложена принудителна административна мярка, като санкция по отношение на

администратора. Комисията отчита и, че на „М.“ ООД с решение № ППН-01-441/2019, изведено на 10.04.2020 г. е отправено официално предупреждение на основание чл. 58, пар. 2, б. „б“ от Регламент 2016/679, като срещу решението не е подадена жалба и същото е влязло в сила.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-1800/27.11.2019 г., подадена от В.Н. срещу „М.“ ООД за основателна.

2. Във връзка с т. 1, на основание чл. 58, § 2, б. „г“, във връзка с чл. 85 § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, за нарушение на чл. 5, § 1, б. „б“, издава разпореждане на администратора „М.“ ООД ЕИК ***, със седалище у адрес на управление гр. Б. ***** да сваля публикациите в 14-дневен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните доказателства.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

(О.М.) Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-1746/2019

София, 12.02.2021 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Мария Матева, на редовно заседание, проведено на 09.12.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-1746/12.11.2019 г., подадена от В.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Г-жа В.С. моли да бъде разгледана подадената от нея жалба срещу Контактен център за полицейско и митническо сътрудничество – Промахон. Счита, че същият е нарушил правата ѝ, като е дал неправомерно личните ѝ данни и я е идентифицирал като лице, срещу което е образувано впоследствие наказателно преследване.

Жалбоподателката посочва, че на 24.02.2018 г. е сезирана гръцката полиция от гръцката гражданка К.С., която дала показания за извършено престъпление през социалната мрежа – Facebook. Някой е използвал името на нейния профил и представяйки се за нея заявява, че се намира на територията на България и има личен проблем, поради който се нуждае от превод на 250 евро по сметка чрез WESTERN UNION с данни на вложител ***** и телефон за контакт *****.

От полицейската служба е поискана информация от Контактен център за полицейско сътрудничество при отдел паспортен „Промакон“, при което е върнат отговор с документ № ***, според който вероятен резултат е получен за гражданин на Република България с данни *****.

Без абсолютно никаква аргументация относно начина на идентифициране на лицето и още повече, че за това име и фамилия съществуват над 100 резултата, гръцките власти повдигат обвинение срещу г-жа В.С.

Първото констатирано от жалбоподателката нарушение е, че тази служба няма правомощието да дава лични данни на физически лица, освен на изрично посочените основания в чл. 4 от „Споразумението между правителството на Република България и Република Гърция за изграждане и функциониране на контактния център за сътрудничество“ (Приложение № 2 от Споразумението). За разследването, което се е водило в този случай – опит за измама, не е предвиден ред за предоставяне на информация и даване на лични данни чрез Контактен център – Промакон. Отделно от горното, за физически лица с двете имена на жалбоподателката излизат над 100 резултата, а този номер, който е посочен, не е бил свързан никога с нея и при набиране излиза, че такъв номер няма.

Тези две основания – че службата е превишила правомощията си да дава лични данни и второто нарушение, че са определени на база две имена и несъществуващ телефонен номер или при липсваща обосновка как и защо този номер е обвързан с конкретното име и са предоставени лични данни, жалбоподателката счита за достатъчни основания да се извърши проверка от КЗЛД и да се констатира нарушението от съответния служител.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомен заинтересованият орган – министърът на вътрешните работи, който съгласно ЗМВР е администратор на лични данни. Предоставена е възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения. В Комисията постъпи отговор за неоснователност на жалбата.

Пълномощник на министъра посочва, че Контактен център – Промакон е създаден от Правителството на Република България и Правителството на Република Гърция за сътрудничество между органите на гранична охрана полицията, митниците и службите за административен контрол на чужденците. Дейността му е организирана в споразумение, утвърдено с Решение № 380 от 17 юни 2008 г. на Министерски съвет, в сила от 10 октомври 2009 г. Обнародвано е в ДВ, бр. 83 от 20 октомври 2009 г.

Видно от чл. 2, ал. 1 на Споразумението, Контактният център е разположен на територията на Република Гърция, Промакон. В раздел Пети на това споразумение са разписани подробни разпоредби, касаещи защитата на взаимно предоставяните лични данни и информация. Предвидено е, че предоставените данни не бива да се използват без одобрение на изпращащия орган за други цели освен за целите, за които са предоставени (чл. 13, т. 1). Както е посочено и в писмото от ГДПП до г-жа В.С., предоставената информация е нямала за цел ползване от правоприлагащите органи на друга страна в хода на съдебно разследване. Вътрешноадминистративният ред в Република България е официалната информация в подобни случаи да бъде предоставена от Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ – МВР или чрез процедура за правна помощ.

При предоставяне на информацията изрично е посочено, че „повече данни могат да бъдат изискани по изключение и само от компетентните власти съгласно закона“.

В Контактен център – Промакон не е постъпвала информация за уточнения по така подадената оперативна информация, както и че представените данни ще се използват от други органи различни от компетентните, като се посочи всеки един от органите. Предоставената информация е била използвана неточно извън контекста на подаването ѝ от българска страна.

По отношение на нея е осъществено последващо обработване от гръцките власти, като същата е била ползвана от орган, който не е компетентен съгласно споразумението, а именно съдебен орган

на Република Гърция. Информацията е била използвана последващо и за цели, различни от целите, за които данните са предоставени, а именно с доказателствена стойност, когато тези данни не следва да се ползват като такива.

С оглед сигнала, г-жа В.С. е информирана от ГДНП, че е изготвена молба получените от гръцка страна данни по отношение на *****, да бъдат унищожени.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба е съобразена с изискванията за редовност по чл. 29 от АПК, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и по чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) – налице са данни за жалбоподателя; естество на искането; дата на узнаване на нарушението; лице, срещу което се подава жалбата; дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от субект на данни с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за нарушаване на права по Регламент 2016/679 или ЗЗЛД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни. Налице са предпоставките за допустимост и по чл. 27, ал. 2 от АПК.

На проведено на 21.10.2020 г. закрито заседание на Комисията жалбата е обявена за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател В.С. и ответна страна министърът на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни. Страните са уведомени за насроченото за 09.12.2020 г. открито заседание за разглеждане на спора по същество.

От министъра на вътрешните работи са изискани:

1. Искането от гръцките власти за предоставяне на информация и отговор от органите на МВР;
2. Информация, по какъв начин по 2 имена и непълен телефонен номер са достигнали (идентифицирали) до жалбоподателката;
3. На какво основание са предоставени личните данни на гръцките власти;
4. Изпратената до гръцките власти молба за унищожаване на личните данни и отговор по нея.

Информацията и изисканите доказателства постъпиха по преписката.

На проведеното открито заседание страните не се явиха и не изпратиха представители.

При така установеното Комисията разглежда жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Предмет на жалбата е твърдение за неправомерно предаване на личните данни на жалбоподателката от Контактен център за митническо и полицейско сътрудничество – Промахон (накратко по-нататък „Контактния център“) на гръцки разследващи органи.

От фактическа страна се установи, че гръцки разследващи органи са поискали от Контактния център предоставяне на информация за лице ***** с телефонен номер *. След справка в системата „Български документи за самоличност“ са установени над сто лица, отговарящи на посоченото име и фамилия. Тъй като посоченият телефонен номер е с тел. код на град В., е направена проверка относно лица с тези имена, живущи в района. По този начин е достигнато до жалбоподателката и за нея са предадени на гръцките власти следните данни: три имена, постоянен и настоящ адрес, данни за документ за самоличност, снимков материал, данни за криминалистическа регистрация и съдебно минало.

Информация за лицето е изискана и предадена във връзка с разследване по образувано наказателно производство в Република Гърция. Видно от представеното искане за предаване и отговора по него, предаването е извършено на 07.03.2018 г. Следователно, приложими са разпоредбите на ЗЗЛД в редакцията им ДВ, брой 7 от 2018 г., тъй като Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета е следвало да бъде транспонирана до 06.05.2018 г. Към датата на предоставянето на транспонирането на директивата с Глава осма от ЗЗЛД (изм. ДВ бр. 19 от 2019 г.) не е било факт, а позоваване на разпоредбите на директивата (доколкото е възможно) преди изтичане на срока за транспониране, не е допустимо.

Съгласно чл. 1, ал. 6 от ЗЗЛД (прил. ред.), когато в рамките на полицейско или съдебно сътрудничество данни по ал. 5, т. 4 (наказателно производство) са получени от или са предоставени на държава-членка на ЕС, те се обработват при условията и по реда на този закон.

Чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД (прил. ред.) предписва, че обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от условията, посочени в т. 1-7 или по ал. 2.

Предвид статута на администратора, извършил обработването на личните – орган на власт, следва да се разгледа основанието по чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД (прил. ред.) – обработване, необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните.

Относитими за случая са разпоредбите на Глава 3, Раздел II от ЗМВР, озаглавена „Опростен обмен на информация или данни с компетентни органи на държави – членки на Европейския съюз, с цел предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления“ – чл. 108 и сл. от ЗМВР. Тези разпоредби са предвидени като мерки за изпълнение на Рамково решение 2006/960/ПВР На Съвета от 18 декември 2006 година за опростяване обмена на информация и сведения между правоприлагащите органи на държавите-членки на Европейския съюз (накратко по-нататък „Рамковото решение“).

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗМВР (прил. ред ДВ, бр. 27 от 2014 г.): „По реда на този раздел МВР чрез компетентна специализирана структура осъществява опростен обмен на информация или данни с компетентните правоприлагащи органи на държавите – членки на Европейския съюз, и държавите, прилагащи Шенгенското законодателство, с цел предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления.“ В ал. 2, т. 1 е посочено, че „Министерството на вътрешните работи чрез компетентна специализирана структура може да предоставя информация или данни от информационните фондове на министерството.“

В чл. 2, буква „а“ на Рамковото решение е дадено определение за „компетентен правоприлагащ орган“ – национален полицейски, митнически или друг орган, който е оправомощен по националното право да открива, предотвратява и разследва престъпления или престъпна дейност, както и да упражнява власт и да предприема принудителни мерки в контекста на такива дейности.

Предвид горното следва да се разгледа статутът на Контактен център за полицейско и митническо сътрудничество – Промахон. Съгласно чл. 7 и чл. 8, ал. 1 от Споразумение между правителството на Република България и правителството на Република Гърция за изграждане и функциониране на контактен център за сътрудничество между органите на граничната охрана, полицията, митниците и службите за административен контрол на чужденците, утвърдено с Решение № 380 от 17 юни 2008 г. на Министерския съвет, в сила от 10 октомври 2009 г. (накратко по-надолу „Споразумението“), Контактният център няма статут на самостоятелно структурно звено на службите на двете страни и няма ръководни функции. Служителите на Контактния център са пряко подчинени на съответните регионални и централни структури на своята служба в съответствие с действащото им национално законодателство. В чл. 3 на Споразумението като компетентен орган за прилагане на споразумението е посочена и Национална служба „Полиция“ (вече Главна дирекция „Национална полиция“ – накратко ГДНП).

В чл. 39, ал. 1 от ЗМВР ГДНП е национална специализирана структура за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1, т. 1 (оперативно-издирвателна) и т. 3 (разследване на престъпления).

Горното води до извод, че макар Контактният център да е предал личните данни на жалбоподателката на гръцките разследващи органи, същите са обработени от името и на ГДНП, която е компетентен правоприлагащ орган по смисъла на чл. 2, буква „а“ от Рамковото решение. Следователно, личните данни са предадени от български правоприлагащ орган на правоприлагащ орган на държава-членка на ЕС, въз основа на чл. 108 и сл. от ЗМВР. Обработване на лични данни, което е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните, е условие за законосъобразното им обработване по чл. 4, ал. 1, т. 6 от ЗЗЛД (прил. ред.).

В допълнение към горното, чл. 6 от Рамковото решение посочва, че обменът на информация и сведения по рамковото решение може да се извършва чрез всеки един от съществуващите канали за международно сътрудничество в областта на правоприлагането, какъвто е и Контактният център.

Що се отнася до факта, че личните данни са предоставени въз основа на посочени от гръцка страна само две имена и телефонен номер, следва да се има предвид, че в отговора ясно е посочено, че не е възможно да бъде предоставена сигурна информация относно лицето. Компетентната структура на МВР не разполага с възможност да откаже предоставяне на информация, извън случаите по чл. 110 от ЗМВР. Задължение на гръцките разследващи органи е да проведат всестранно и пълно разследване по случая и да съберат необходимите доказателства, които по несъмнен начин да установят извършителя на престъплението, преди предаването му на съда.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № ППН-01-1746/12.11.2019 г., подадена от В.С. срещу министъра на вътрешните работи, за неоснователна.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-1062/2018
София, 02.02.2021 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията“/„КЗЛД“) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 04.11.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679, разгледа по основателност жалба рег. № ППН-01-1062/31.12.2018 г., подадена от С.И.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателката информира, че ответниците по жалбата са осъществили обработка на личните ѝ данни, които са им станали известни поради службата, която изпълняват: младши инспектор Д.Г. – командир на отделение в Софийския затвор, старши комисар П.П. – началник на същия затвор и М.Г., изпълняваща „началник режимна дейност“ и юрисконсулт преди това.

Д.Г. е предоставил личните ѝ данни, като е съставил докладна записка с неверни твърдения за нея и за да докаже твърденията си е предоставил трите имена и професията ѝ на лишен от свобода, с които да си послужи за написване на донос срещу нея. М.Г. е оформила докладната и обясненията като преписка и я е изпратила в Софийски адвокатски съвет като сигнал. П.П., след запознаване с преписката, я е резолирал с разпореждане за изпращане в Софийска адвокатска колегия.

Г-жа С.И. отбелязва, че до данните ѝ тримата са получили достъп поради служебните си качества, но са ги употребили неправомерно като са ги предоставили на трети лица – лишения от свобода И.П. и Софийски адвокатски съвет и колегия, без нейното знание, съгласие. С тези действия са нарушили разпоредбата на чл. 5, ал. 2, т. 4, б. „б“ от ЗЗЛД.

С оглед изложеното, жалбоподателката моли Комисията да постанови решение, с което да прогласи за незаконосъобразни действията на тримата държавни служители, с които са нарушили разпоредбите на ЗЗЛД и да наложи предвидените в него санкции в максимален размер, предвид вината на извършителите, обработвали личните ѝ данни, придобити по служебен път за лични цели.

На закрито заседание на КЗЛД, проведено на 29.05.2019 г., жалбата е приета за процесуално недопустима поради насочване на жалбата срещу физически лица, които не са администратори на лични данни.

Решението на КЗЛД е оспорено по съдебен ред. С Определение № ***1 от 27.11.2019 г. по адм.д. № ****1/2019 г. на Административен съд София-град жалбата срещу оспорения административен акт е отхвърлена. С Определение № ***2 от 28.04.2020 г. по адм.д. № ****2/2020 г. е отменено първоинстанционното определение и вместо него е постановено друго, с което се отменя решението на КЗЛД и преписката се връща в КЗЛД за продължаване на административнопроизводствените действия. Мотивите за връщането са, че в производството пред КЗЛД липсва задължение за посочване на ответник. С посочване на длъжностното качество на посочените в жалбата лица жалбоподателката на практика е посочила и администратора, от чието име същите са действали.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството е уведомена заинтересованата организация – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН). Жалбата е насочена срещу действия на служители на Затвора – гр. София. Съгласно чл. 12, ал. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража (ЗИНЗС) затворите са териториални служби на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, която от своя страна е юридическо лице на бюджетна издръжка (ал. 2 на същия член). Следователно, администратор на лични данни в случая е ГДИН.

На ГДИН е предоставена възможността по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

Процесуален представител на администратора заявява, че исковата претенция е неоснователна или недоказана. В разглеждания случай ГДИН е действала в условията на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, а именно обработването на лични данни е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение по чл. 194 от АПК. Счита, че посочените два признака – три имена на лицето и професията ѝ, не са достатъчни за индивидуализация.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Разглежданата жалба е съобразена с изискванията за редовност по чл. 29 от АПК и по чл. 30, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА, в редакцията му ДВ бр. 10 от 2016 г.) – налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по § 44, ал. 2 от ПЗР на ЗЗЛД от субект на данни с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за нарушаване на права по Регламент 2016/679 или ЗЗЛД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни. Налице са предпоставките за допустимост и по чл. 27, ал. 2 от АПК.

На проведено на 08.07.2020 г. закрито заседание на КЗЛД жалбата е обявена за процесуално допустима. Като страни са конституирани жалбоподател С.И. и ответна страна Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“. Страните са редовно уведомени за насроченото за 23.09.2020 г. открито заседание за разглеждане на спора по същество.

От ГДИН постъпи допълнително становище. Към него са приложени 5 броя длъжностни характеристики и обяснения от л.св. И.П. Посочва се, че видно от длъжностните характеристики на служителите, действията, които са предприели, са нормативно установени и същите са израз от дейността, която изпълняват.

Предвид невъзможност за явяване за насроченото заседание и желание за лично присъствие, по желание на жалбоподателката разглеждането на жалбата е отложено за 04.11.2020 г.

На проведеното открито заседание страните не се явяват, не се представляват.

При така установеното Комисията разглежда жалбата по същество, като я приема за неоснователна въз основа на следното:

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, по-специално тяхното право на защита на личните им данни.

Предмет на разглежданата жалба е твърдение за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката чрез предоставянето им на трето лице за целите на съставяне на обяснения, както и употребата и предоставянето им за сезиране на Висшия адвокатски съвет със сигнал.

Видно от представените към жалбата доказателства, след посещение на адв. С.И. в Затвора – гр. София на 01.10.2018 г. са изготвени документи относно твърдян конфликт с жалбоподателката – докладни записки и обяснения, които са оформени като сигнал и са изпратени до Висшия адвокатски съвет.

Извършените от администрацията на затвора действия представляват употреба и разкриване чрез предаване на личните данни, които представляват операции по обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679. За да бъде обработването законосъобразно, същото

следва да бъде извършено при наличие на някое от условията за допустимост на обработването по чл. 6, параграф 1 от Регламент 2016/679.

Обработване на лични данни в разлеждания случай следва да се разгледа през професионалното качество на жалбоподателката – адвокат. Адвокатската дейност подлежи на специална регулация. В чл. 136, ал. 1 от Закона за адвокатурата (ЗАДв.) е предвидено, че: „Дисциплинарно производство се образува с решение на адвокатския съвет или на Висшия адвокатски съвет **при писмено съобщение от държавни органи**, юридически или физически лица, както и авторски публикации в медиите, в които се съдържат достатъчно данни за извършено дисциплинарно нарушение.”

Следователно, на държавните органи (каквато е ГДИН) е предоставена законова възможност писмено да сезират Висшия адвокатски съвет при предполагаемо дисциплинарно нарушение, извършено от адвокат. Упражняването на предоставено със закон правомощие на администратор-публичен орган е основание за обработване на лични данни по чл. 6, параграф 1, буква „д“, предл. второ от Регламент 2016/679, поради което обработването е законосъобразно, а твърдението за нарушение – неоснователно.

Предоставянето на трите имена и професионално качество на жалбоподателката на трето лице – лишен от свобода, за написването на обяснения, е недоказано и неоснователно.

Видно от представените обяснения от лишения от свобода И.П., последният знае имената на адв. С.И. от други лишени от свобода, а не от служители на затвора, поради което твърдението за предоставяне на лични данни е недоказано.

Дори да се приеме, че има предоставяне на лични данни, същото е неоснователно. Съгласно чл. 6, параграф 4 от Регламент 2016/679, когато обработването за други цели, различни от тези, за които първоначално са били събрани личните данни, администраторът, за да се увери дали обработването за други цели е съвместимо с първоначалната цел, за която са били събрани личните данни, *inter alia*, взема под внимание:

а) всяка връзка между целите, за които са били събрани личните данни, и целите на предвиденото по-нататъшно обработване;

б) контекста, в който са били събрани личните данни, по-специално във връзка с отношенията между субекта на данните и администратора;

в) естеството на личните данни, по-специално дали се обработват специални категории лични данни съгласно член 9 или се обработват лични данни, отнасящи се до присъди и нарушения, съгласно член 10;

г) възможните последствия от предвиденото по-нататъшно обработване за субектите на данните;

д) наличието на подходящи гаранции, които могат да включват криптиране или псевдонимизация.

Личните данни са събрани първоначално за целите на пропускателния режим в затвора. След това са обработени за целите на изготвяне на обяснения от трето лице във връзка с твърдян конфликт на територията на затвора, които да бъдат представени като доказателство при сезиране на Висшия адвокатски съвет. На територията на затвора затворническата администрация съгласно ЗИНЗС и Правилника за прилагане на ЗИНЗС организира пропускателния режим и следи за реда, който следва да бъде спазван и от външни лица. Във връзка с тези правомощия ГДИН обработва лични данни на основание чл. 6, параграф 1, буква „д“, предл. второ от Регламент 2016/679 – за изпълнение на предоставените ѝ официални правомощия.

Както беше посочено, адвокатската професия подлежи на специална регулация. Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗАДв. „Висшият адвокатски съвет води единни адвокатски регистри за адвокати, за младши адвокати, за адвокатски дружества и за чуждестранни адвокати.“ Адвокатските регистри

са публични по смисъла на чл. 149, ал. 1 от ЗАдв. Следователно, трите имена и професионалното качество на жалбоподателката са публични. В разглеждания случай същите са обработени именно при и по повод професионалната ѝ дейност.

Следователно, дори да се приеме, че е извършено предоставяне на лични данни, същото е в съответствие с изискванията на чл. 6, параграф 4 от Регламент 2016/679, т.е. е съвместимо с първоначалните цели, за които данните са събрани (за организиране и следене на реда в пенитенциарното заведение). Първоначалните цели са за изпълнение на предоставени официални правомощия по смисъла на чл. 6, параграф 1, буква „д“, предл. второ от Регламент 2016/679, поради което обработването е законосъобразно.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба рег. № ППН-01-1062/31.12.2018 г., подадена от С.И. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, за неоснователна.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-544/2020

София, 20.01.2021 г.

Комисията за защита на личните данни („Комисията”/„КЗЛД”) в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.09.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679, разглежда жалба рег. № ППН-01-544/30.07.2020 г., подадена от В.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Жалбоподателят посочва, че на 09.06.2020г. му е връчена нотариална покана от лицето Д.Й., чрез нотариус рег. № ***, с район на действие Районен съд Пловдив. Поканата е връчена лично от служител на нотариалната кантора в присъствието на двама свидетели (съпругата и сина на жалбоподателя).

След като се запознал със съдържанието ѝ, г-н В.В. установил, че е налице неправомерно разкриване на личните му данни (трите имена, ЕГН, адрес по местоживеење) в поканата. Декларира, че не е давал съгласие личните му данни да бъдат обработвани за посочената цел – както пред нотариуса, така и пред лицето-подател. Наясно е, че нотариусите са администратори на лични данни, но същото не се отнася до лицето-подател, което разполага неправомерно с тях.

Жалбоподателят счита, че присъствието на личните му данни във връчената нотариална покана представлява нарушение на правата, предоставени му от Закона за защита на лични данни и Регламент (ЕС) 2016/679. Моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на лицето-подател на нотариалната покана за обработване на лични данни в нарушение на ЗЗЛД, в резултат на което неправомерно действие личните му данни са достъпни и са станали достояние пред външни за жалбоподателя лица. Моли Комисията да съдейства при установяване източника и лицата, пред които те са станали достояние. Предвид възникналия между жалбоподателя и подателя на нотариалната покана имотен спор, за него са налице опасения за възможна продължаваща нерегламентирана и недобросъвестна употреба на личните му данни. Моли Комисията да предприеме необходимите действия във връзка с представената информация.

Разглежданата жалба е съобразена с изискванията за редовност по чл. 29 от АПК, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и по чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) – налице са данни за жалбоподателя; естество на искането; дата на узнаване на нарушението; лице, срещу което се подава жалбата; дата и подпис.

Жалбата е процесуално допустима – подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от субект на данни с правен интерес. Същата има за предмет твърдение за нарушаване на права по Регламент 2016/679 или ЗЗЛД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – Комисията за защита на личните данни, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 разглежда жалби, подадени от субекти на данни. Налице са предпоставките за допустимост и по чл. 27, ал. 2 от АПК.

Комисията за защита на личните данни е независим надзорен орган, който осъществява защита на лицата при обработване на техните лични данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрола по спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (накратко „Регламента” или Регламент 2016/679) и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Една от задачите на КЗЛД по чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 е да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Оперативната самостоятелност при разглеждане на жалбите е процесуално доразвита в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД – когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата може да бъде оставена без разглеждане.

С Регламент 2016/679 и Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) се определят правилата по отношение на защитата на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни, както и правилата по отношение на свободното движение на лични данни. Целта е да се защитават основни права и свободи на физическите лица, и по-специално тяхното право на защита на личните данни.

Обработването на лични данни от администратори на лични данни, както в публичната, така и в частната сфера, е законосъобразно и допустимо, ако е налице **някое** от правните основания, изчерпателно изброени в чл. 6, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679:

а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели;

б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор;

в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора;

г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице;

д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора;

е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Съгласието по буква „а” е едно от основанията за събиране и обработване на лични данни. Независимо от факта, че то е посочено на първо място, всички правни основания са алтернативни и равнопоставени, като същите не са подредени в йерархична зависимост. Наличието на което и да е от тях прави обработването законосъобразно, при условие, че са спазени и другите изисквания на регламента.

Когато администратор на лични данни прави преценка дали да обработва личните данни на базата на съгласие, той трябва да изследва обстоятелството дали не е налице друго правно основание за тяхното обработване. В случай че друго основание е налице, не е необходимо изискването и на съгласие от субекта на данни.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за нотариусите и нотариалната дейност (ЗННД) нотариусът е лице, на което държавата възлага извършване на предвидените в законите нотариални действия.

Връчването на нотариална покана (както и други съобщения, предупреждения и отговори във връзка с гражданскоправни отношения) по чл. 592 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) представлява именно такова нормативно установено нотариално действие, което е посочено систематично в Глава петдесет и четвърта от ГПК, озаглавена „Нотариални производства“.

Нотариалната покана има широко приложение в гражданския оборот. Най-общо чрез нотариалната покана се осигурява едно доказателствено средство за този, който я е отправил, в един бъдещ правен спор с поканеното лице. В други случаи, като настоящия, нотариалната покана служи като опит за доброволно уреждане на спорове и уведомяване за евентуално преприемане на последващи действия при невъзможност да бъде уреден доброволно спорът.

Съгласно чл. 23 от ЗННД нотариусът разглежда всички отправени до него искания за съдействие, освен ако е заинтересуван от извършване на поисканото действие или се намира със страната в особени отношения, които пораждат основателно съмнение в неговата безпристрастност.

Чл. 592, ал. 1 от ГПК предвижда, че нотариалната покана следва да бъде изготвена в 3 или повече (в зависимост от броя на адресатите) еднообразни екземпляра, а ако поканата се отправя от пълномощник, се представя и неговото пълномощно.

При представяне на поканата, нотариусът не извършва удостоверяване на съдържанието или подписа на лицето, което я отправя, а само се удостоверява факта на представяне на поканата. Нотариусът не проверява съдържанието на поканата и верността на твърденията в нея. Той не удостоверява нито съдържанието на поканата, нито подписа на изпращащото я лице. С нотариалната покана се удостоверява актът на връчване на поканата на нейния адресат.

Нотариусът е длъжен да извърши проверка само относно законосъобразността ѝ поради изричното правило на чл. 574 от ГПК – „Не могат да се извършват нотариални действия относно противоречащи на закона или на добрите нрави сделки, документи или други действия.“

Следователно, нотариусът не може да откаже изпращането на нотариална покана, освен в случаите на чл. 23 от ЗННД и чл. 574 от ГПК. Дейността на нотариуса при връчването на нотариалните покани се състои в това да удостовери от кого е била представена поканата, да организира надлежното ѝ връчване съобразно реда, предвиден в ГПК, и да удостовери факта на връчването.

Предвид горното, при изпращане на нотариална покана нотариусът обработва лични данни на основание чл. 6, параграф 1, буква „д“ от Регламент 2016/679 – за изпълнение на официалните

му правомощия, предоставени му с ЗННД и ГПК, при което съгласие от субекта по буква „а“ не е дължимо.

Тук следва да се посочи, че самото връчване на нотариалната покана е регламентирано по начин, който да не позволява личните данни да стават достояние на неограничен кръг лица. чл. 50 от ЗННД предвижда, че нотариусът може да възложи на определен служител в нотариалната кантора да връчва съобщения и книжа при условията и по реда на чл. 37-58 от ГПК. В случая нотариалната покана е връчена именно по този ред – от служителя в кантората на нотариуса и лично на адресата (жалбоподателя). По този начин личните данни са станали известни единствено на администратора (нотариуса и нотариалната му кантора) в хода на обичайната му нормативно установена дейност.

Що се отнася до лицето, отправило поканата, за него съществува легитимен интерес да защитава правата си с всички законно предвидени средства. Както беше посочено, изпращането на нотариална покана е нормативно установена възможност за защита на права, поради което легитимният интерес на подателя на поканата има преимущество пред този на адресата на поканата (жалбоподателя). Следователно, в случая обработването е законосъобразно на основание чл. 6, параграф 1, буква „е“ от Регламент 2016/679, при което съгласие от жалбоподателя отново не е необходимо. Предвид наличието на основание за обработване, в случая не е налице недобросъвестност на обработването, каквото твърдение е изложено в жалбата.

Така мотивирана и на основание чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя жалба рег. № ППН-01-544/30.07.2020 г., подадена от В.В., без разглеждане като очевидно неоснователна.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд Пловдив.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-164/2020 г.

София, 08.01.2021 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 09.12.2020 г. и обективизирано в протокол № 52/09.12.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разгледа по същество жалба с рег. № ППН-01-164/26.02.2020 г., подадена от Т.Г. срещу *учебно заведение (У.З.)*.

С жалбата си, г-жа Т.Г. информира КЗЛД, че на 09.01.2020 г. ѝ е връчена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с У.З., в дома ѝ, по време на болничен престой.

Обяснено е, че на 10.01.2020 г., временно изпълняващата длъжността „директор“, г-жа К., е свикала Педагогически съвет, на който е запознала колегите ѝ, със заповедта за уволнението, като запознаването било направено чрез „изчитане“, като били прочетени и възраженията срещу заповедта на жалбоподателката. Г-жа Т.Г. информира, че към момента на четено на заповедта, тя вече не е служител на училището и няма трудови правоотношения с него. Т.Г. била информирана какво се е случило на Педагогически съвет от колега, който е старши учител по руски език в училището. В тази връзка г-жа Т.Г. смята, че са нарушени основни нейни права, свързани с оповестяване на данни, касателно нейната личност, основания, вписани в заповедта за уволнение, констатации и лични данни.

По нататък в жалбата си, г-жа Т.Г. твърди, че не е подписвала декларация или давала съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани, „т.е. изнасяни пред повече от 40 човека“, уронвайки нейното достойнство. Жалбоподателката счита, че оповестяването на личните ѝ данни на Педагогически съвет, от г-жа К., е нарушение на наличните ѝ данни и уронване на нейния авторитет.

В допълнение е отбелязано, че г-жа К. на Педагогическия съвет е чела не Констативен протокол от проверка, а заповедта за прекратяване на трудовите отношения на г-жа Т.Г. с учебното заведение. Допълва, че е направила това уточнение, тъй като била налична заповед на началника на РУО Б., с която се вменява задължения на директорите да информират Педагогическия съвет на училището с резултатите от всяка проверка на експертите на РУО Б. и МОН, т. е. „да се четат констативните протоколи пред всички“, което също счита за нарушение и моли да бъде уточнено от Комисията.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК, Комисията е изисквала становища за изясняване на административната преписка от фактическа и правна страна.

От У.З. е депозирано становище с рег. № ППН-01-164#4/08.05.2020 г., с което считат жалбата за неоснователна и недоказана.

Посочено е, че жалбоподателката е изпълнявала длъжността „директор“ на учебно заведение. Трудовото ѝ правоотношение било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 от Кодекса на труда (КТ) от по-горе стоящия спрямо работодателя орган, по смисъла на чл. 61, ал. 2 от КТ – РУО Б. Обяснено е, че работодател на жалбоподателката към онзи момент е било учебното заведение, като персоналът на училището е пожелал да бъде уведомен за причините и мотивите за освобождаването на г-жа Т.Г. от длъжност. Г-жа К., представляваща училището, била мотивирана да запознае колегите си на Педагогически съвет, тъй като създаденото от г-жа Т.Г. „напрежение“ се отразило на творческия, учебния процес, както и на социалния живот на колектива.

В допълнение е посочено, че на събрание на Педагогическия съвет, видно от протокол № 6/10.01.2020 г. г-жа К. е запознала колектива с извършените проверки от РУО Б.

В становището е заявено, че не отговаря на обективната истина, че се е злоупотребило с личните данни на г-жа Т.Г., в процеса на запознаване с причините, довели до уволнението ѝ. Г-жа К. сочи, че единственото, което е цитирала са констатациите на наказващия орган – РУО Б. и имената на г-жа Т.Г., като твърди, че не е цитирала ЕГН, адрес и други данни от заповедта.

Като доказателства са приложени: Заповед № РД-06-18/08.01.2020 г., Протокол № 6/10.01.2020 г. от педагогически съвет; Дневен ред за провеждане на педагогическия съвет, със заповед № 6/09.01.2020 г.

За изясняване на преписката от фактическа страна и на основание разпоредбата на чл. 44, ал. 1 от АПК е изискано становище и от Регионално управление на образованието. В отговор е депозирано становище с приложено към същото доказателства.

Разглежданата жалба е съобразена в цялост с изискванията за редовност, съгласно чл. 28, ал. 1 от Правилник за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му.

Предвидените в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срокове са спазени.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Компетентността на Комисията при разглеждане на жалби е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството „администратори на лични данни“ по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД, GDPR).

На проведено на 21.10.2020 г. закрито заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: Т.Г. и ответна страна учебното заведение, представлявано от директора. Страните са редовно уведомени за насроченото за 09.12.2020 г. открито заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество. На проведеното открито заседание страните не се явяват и не се представляват.

Понятието „лични данни“, което фигурира в чл. 2, § 1 от ОРЗД, включва, съгласно определението в член 4, § 1 от ОРЗД, „всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“. За подлежащо на идентифициране лице се смята „лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по - специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер .. или чрез един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологична .. идентичност...или един или повече признаци“.

Понятието „обработване на лични данни“ е определено в член 4, § 2 от ОРЗД, като „всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от такива данни, чрез автоматични или други средства, като събиране, запис, съхранение .. разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни.“, следователно разпространението на лични данни, ще се квалифицира като обработване на лични данни, тъй като посочените действия са предвидени като едни от възможните действия, които когато се извършват по отношение на личните данни, водят до тяхното обработване.

Легална дефиниция на понятията администратор и обработващ лични данни се съдържа в чл. 4, § 7 и § 8 от ОРЗД. Според дадените дефиниции, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка, а „обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

По административната преписка не е спорно, че г-жа К., временно изпълняваща длъжността директор на учебното заведение, е запознала Педагогическия съвет със Заповед № РД-06-18/08.01.2020 г. Видно от предоставеното копие на заповедта е, че същата съдържа три имена, ЕГН и констатациите от извършени от РУО – Б. проверки, както и причините довели до уволнението на г-жа Т.Г. В този смисъл оповестяването на информацията, която се съдържа в Заповед № РД-06-18/08.01.2020 г.), пред Педагогическия съвет, е информация, която засяга г-жа Т.Г. Ответникът по административната преписка обаче отрича да е цитиран единният граждански номер на жалбоподателката при запознаването с посочената заповед на Педагогически съвет, проведен на 09.01.2020 г. Изложени са твърдения, че педагогическият съвет е запознат с констатациите от извършени проверки на наказващия орган - РУО – Б., които пряко и непосредствено кореспондират със заповедта за уволнение на г-жа Т.Г.

РУО – Б., като трето не участващо лице в производството е предоставило доказателства, част от които е Заповед № РД-06-772/25.03.2017 г. на началника на РУО - Б., съгласно която директорът на училище, следва да запознае на заседание на педагогическия съвет учителите и другите педагогически специалисти с резултатите от осъществена проверка от експерти на РУО тематична и текуща проверка.

Предвид обстоятелството, че жалбоподателката е била директор на УЗ., следва изводът, че трите ѝ имена не са непознати за учителския състав, част от които участват и в педагогическия съвет. Относно твърденията, на жалбоподателката, че ЕГН-то ѝ е публично оповестено на педагогически съвет следва да се посочи, че въпреки указаното разпределяне на доказателствената тежест в административния процес, не са постъпили доказателства, от които ясно и категорично да се направи извод, че публично е оповестен единия граждански номер на жалбоподателката, т. е същите остават недоказани.

Относно твърденията за накърняване на репутацията на г-жа Т.Г., следва да бъде посочено, че видно от съдържанието за заповедта за дисциплинарно уволнение е, че същата съдържа констатации на извършвани проверки от РУО – Б., които са довели до изготвянето на процесната заповед. Още повече, че със заповед № РД-06-772/25.03.2017 г. на началника на РУО – Б., директорите са задължени да запознаят педагогическия съвет с констатации от извършвани проверки.

В заповедта за уволнение от друга страна не е посочена каквато и да било информация, относно образуваното наказателно производство срещу жалбоподателката за разследване на извършено престъпление за съставяне и използване на неистински частен документ, престъпление по смисъла на чл. 309 и сл. от Наказателния кодекс. В този смисъл не се споделят твърденията на жалбоподателката за нарушаване на достойнството ѝ.

Предвид изложеното и на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, б. „е“ от Регламента и чл. 38, ал. 3 от Закона за защита на личните данни, Комисията се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Остава жалба с рег. № ППН-01-164/26.02.2020 г., подадена от Т.Г. срещу учебно заведение, представлявано от директора, без уважение, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – Б.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-641/2019 г.

София, 25.01.2021 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Цанко Цолов на заседание, проведено на 02.12.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента), постави за разглеждане жалба рег. № ППН-01-641/15.07.2019 г., подадена от М.К.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба подадена от М.К. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните ѝ данни от М.Б., в хипотезата на осъществявано видеонаблюдение в жилищна сграда в режим на етажна собственост с адрес *****. Жалбоподателката твърди, че камерата е монтирана на 09.06.2019 г., без съгласието на живущите в сградата, а в обхвата ѝ попадат общи части в етажната собственост, включително асансьора. Моли за проверка по случая, демонтиране на камерата и заличаване на наличните записи от видеонаблюдението.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Съгласно принципите на равенство на страните в производството и истинност, М.Б. е уведомена за подадената жалба, като ѝ е указана възможността да представи писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор г-жа М.Б. оспорва жалбата. Твърди, че след няколко опита за кражби в жилищния комплекс и с цел превенция, е монтирала бутафорна камера до входната врата на жилището си с адрес *****. Твърди, че процесната камера не е свързана със записващо устройство, не осъществява видеонаблюдение в реално време или видеозапис, липсва функционираща система за видеонаблюдение.

Предвид противоречивите твърдения на страните и с оглед служебното начало е извършена проверка по предмета на жалба, резултатите от която са обективирани в констативен акт ППН-02-609/19.11.2019 г., с приложени към него констативен протокол от 14.11.2019 г. и графични изображения на местоположението на камерата.

Проверката е открита на 14.11.2020 г. на адрес: ***** с връчване на заповедта за проверка на М.Б., която съдейства за възможност за достъп и събиране на доказателства от страна на проверяващия екип на КЗЛД.

От извършената проверка е установено следното:

На адреса се намира затворен комплекс, състоящ се от седем блока, като жилището на жалбоподателката се намира на четвъртия етаж в блок шест, който е пет етажен, с един вход. На въпросния четвърти етаж са разположени още три апартамента, един от които собственост на М.Б.***** Над входната врата на жилището на г-жа М.Б. е монтирана бутафорна камера, същата поставена с превантивна охранителна цел. Камерата не е свързана с електрическата мрежа, а се захранва с батерии. Камерата е оборудвана с червен светодиод, който имитира извършване на видеонаблюдение и запис на видеокадри. Не е установено наличието на поставени информационни табели/стикери предупреждаващи за осъществявано видеонаблюдение.

Копие на констативния акт и изразеното от г-жа М.Б. становище по жалбата са предоставени на жалбоподателката за запознаване, с указания, в 7-дневен срок от получаване на документите, да изрази писмено становище по тях и да ангажира доказателства в подкрепа на изложените в жалбата твърдения, предвид разпределянето на доказателствената тежест в процес. В указания срок, а и до настоящия момент такива не са ангажирани. Констатираните от проверката на КЗЛД факти не са оспорени, не са оспорни и твърденията на г-жа М.Б., липсват доказателства от жалбоподателката в обратна насока.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуеми реквизити - данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, посочено е лицето срещу което е подадена жалбата, с оглед което същата са редовна. Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно обработване на лични данни от М.Б., в хипотезата на осъществявано видеонаблюдение на жилищна сграда в режим на етажна собственост с адрес ***** , посредством камера монтирана над входната врата на жилището на г-жа М.Б.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу физическо лице, за което се твърди, че е администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 Регламент ЕС 2016/679, предвид твърденията, че последното само определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение. Сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламента предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По горните съображения и предвид липсата на предпоставки от категорията на отрицателните по чл. 27, ал. 2 от АПК, се налага извода за допустимост на жалбата.

Комисията счита, че са налице предпоставки по чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД за оставяне на жалбата без разглеждане, като очевидно неоснователна.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент 2016/679 всеки надзорен орган, в случая КЗЛД, следва да разглежда жалби, подадени от субекти на данни, и да разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно. Целесъобразността при разглеждане на жалбите и развитието на производството е процесуално доразвита и във вътрешното законодателство - в чл. 38, ал. 4 ЗЗЛД. Цитираната разпоредба допуска, когато жалбата е очевидно неоснователна или прекомерна, с решение на Комисията жалбата да бъде оставена без разглеждане. Преценката „дали да остави очевидно неоснователна жалба без разглеждане или да я разгледа по същество и да я отхвърли“ е в рамките на оперативната самостоятелност на КЗЛД, становище което се споделя и в съдебната практика и в частност Определение №5687/29.07.2020 г. по адм. дело 3713/2020 г. на АССГ.

В конкретния случай се твърди неправомерно видеонаблюдение осъществявано от М.Б. посредством камера монтираната до входната врата на притежаван от нея самостоятелен обект, ап. **, в сграда в режим на етажна собственост с адрес *****. Безспорно установено в случая обаче е, че липсва изградена система за видеонаблюдение. Касае се за камера, която е бутафорна и е обективно невъзможно да осъществява обработване на лични данни. По тези съображения жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, като очевидно неоснователна, доколкото видеонаблюдението като съвкупност от действия – записване и съхраняване с автоматично средство – система за видеонаблюдение, която попада в понятието „обработване“ на лични данни, не се осъществява. Горния извод, не би се променил при насрочване на жалбата за разглеждане по същество в открито заседание на КЗЛД. Последното само неоснователно би забавило развитието на производството и би било в противоречие с принципа на бързина и икономия в административното производство, доколкото фактическата обстановка е безспорно установена и не е оспорена от жалбоподателката.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба ППН-01-641/15.07.2020 г., като очевидно неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд Бургас.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ПНМД-01-2/2021 г. гр. София, 22.01.2021 г.

ОТНОСНО: *Обработване на лични данни във връзка с предоставяне на финансова подкрепа за хранителни продукти*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 20.01.2021 г., разглежда писмо с вх. № ПНМД-01-2/11.01.2021 г. от министъра на труда и социалната политика, с което се отправя искане за становище по повод законосъобразността на обработване на лични данни на български граждани с оглед изпълнението на предвидено в Закона за държавния бюджет на Република България (ЗДБРБ) за 2021 г. задължение на държавата за предоставяне на еднократна финансова подкрепа за хранителни продукти на обособена група правоимащи лица.

Съгласно разпоредбата на чл. 64 от ЗДБРБ за 2021 г. е регламентирано предоставянето на еднократна финансова подкрепа за хранителни продукти в размер на 120 лв. Помощта ще се отпуска на пенсионери, на които пенсията или сборът от пенсиите заедно с добавките и компенсациите към тях е в границите от 300,01 лв. до 369 лв. включително. Същата ще се изплаща чрез бюджета на Министерство на труда и социалната политика (МТСП) по предоставена информация за правоимащите лица от Националния осигурителен институт (НОИ). За тази цел министърът на труда и социалната политика или оправомощено от него длъжностно лице писмено определя кръга на правоимащите лица и издава заповед на всяко правоимащо лице за еднократно изплащане на помощта.

За да изпълнят МТСП и НОИ този законово регламентиран ангажимент, е необходимо Агенцията за социално подпомагане (АСП), която ще реализира предоставянето на тази помощ, да организира дейността си в пълно съответствие с Общия регламент относно защитата на данните (Регламент (ЕС) 2016/679) и със Закона за защита на личните данни.

В тази връзка и при отчитане на изискването към администрацията да предоставя услуги при намаляване на административната тежест за гражданите и прилаганите мерки за превенция на разпространението на COVID-19, следва да се осъществи служебен обмен на личните данни за правоимащите лица.

На основание чл. 64, ал. 2 от ЗДБРБ за 2021 г. е необходимо НОИ и ЕСГРАОН да предоставят на АСП персонализирани данни за всяко правоимащо лице, включващи:

1. Трите имена на правоимащото лице;
2. Единен граждански номер;
3. Настоящ и постоянен адрес на лицето;
4. Пощенски клон, по които се извършва изплащане на пенсиите;
5. Банкова сметка, по които се извършва изплащане на пенсиите.

Въз основа на регламентираното в ЗДБРБ за 2021 г. задължение, и предвид важността и ограниченото време за реализиране на еднократната финансова подкрепа за хранителни продукти, министърът отправя молба до КЗЛД за изразяване на становище по така описания случай.

Правен анализ:

С Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (*Общ регламент относно защитата на данните*) се определят правилата по отношение на защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни, както и по повод свободното движение на такива данни. Регламентът е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки, но следва да се отчете, че неговите разпоредби са общи с оглед хоризонталната му приложимост в почти всички области на общественния живот. С него се задават критерии и стандарти, които могат да се постигнат единствено при отчитане спецификите на процесите и дейностите по обработване на лични данни, допустими по силата на законодателството, регулиращо конкретните обществени отношения. Тези изводи произтичат от основополагащите принципи при обработването на лични данни, прогласени в чл. 5 на Регламент (ЕС) 2016/679.

Несъмнено исканата информация има правната характеристика на „лични данни“, тъй като чрез нея се идентифицират конкретни физически лица (чл. 4, т. 1 Регламент (ЕС) 2016/679).

От своя страна, дейността по предаване на лични данни от един администратор на друг представлява форма на „обработване“ на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламента и като такава попада в материалния му обхват. Обработването трябва да се извършва само при наличие на някое от алтернативните основания за законосъобразност, изчерпателно посочени в чл. 6 (за т.нар. „общи“ категории лични данни) или чл. 9 (за „специалните“ категории), както и при стриктното спазване на визираните по-горе принципи за обработване.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от Закона за социално подпомагане (ЗСП) министърът на труда и социалната политика разработва, координира и провежда държавната политика в областта на социалното подпомагане. Тя се осъществява в сътрудничество с държавните органи, областните администрации, органите на местното самоуправление и юридическите лица с нестопанска цел, осъществяващи дейност в обществена полза, които създават условия и съдействат за реализирането на програми и проекти в тази област. Оперативното ѝ изпълнение е възложено по закон на Агенцията за социално подпомагане (АСП), която е администрация към министъра на труда и социалната политика (чл. 5 от ЗСП вр. с чл. 2 от Устройствения правилник на АСП).

Наред с това, за изпълнение на функцията по предоставяне на социални помощи дирекциите „Социално подпомагане“ и регионалните дирекции за социално подпомагане **имат право на безплатен достъп до Национална база данни „Население“**, който се осигурява чрез споразумение между Министерството на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ) и АСП, и **задължително изискват по служебен път необходимата им информация от автоматизираните информационни системи на ЕСГРАОН**, териториалните структури на Националната агенция за приходите, Агенцията по вписванията, Агенцията по заетостта, **Националния осигурителен институт** и от други държавни и общински органи, както и от физически и юридически лица, като **те са длъжни да я предоставят безплатно в 14-дневен срок от датата на поискването ѝ** (чл. 6, ал. 2 ЗСП).

Отделно от изложеното дотук, хипотезата на нормата на чл. 64, ал. 2 от ЗДБРБ за 2021 г. предвижда ясно задължение на НОИ за предоставяне на надлежната информация (лични данни) за правоимащите лица с оглед реализиране изплащането на финансовата подкрепа. Тук следва да се има предвид, че първичният администратор на тези данни е НОИ, който ги обработва за целите на изплащане на пенсиите. В конкретния случай предаването на личните данните от НОИ за целите на изпълнение на чл. 64, ал. 2 от ЗДБРБ за 2021 г., е проява на последващо обработване, което е допустимо и законосъобразно, тъй като отговаря на условията предвидени в чл. 6, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679. То е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо НОИ в качеството му на администратор на личните данни (чл. 6, пар. 1, б. „в“ във вр. с пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679).

Доколкото за целите на изпълнение на чл. 64 от ЗДБРБ за 2021 г. е нужно да бъдат предоставени и данни от ЕСГРАОН, следва да се отчита обстоятелството, че една от функциите на ЕСГРАОН е да осигурява информационното и административно обслужване на законодателната, изпълнителната и съдебната власт, към които по дефиниция се причислява и АСП. Тази функция на ЕСГРАОН намира нормативно отражение и в специалния механизъм за предоставяне на данни, предвиден в чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗГР. В конкретния случай, предоставените от ЕСГРАОН данни биха могли да служат единствено за проверка актуалността на данните за правоимащите лица в съответствие с принципа за „точност“ на данните, заложен в чл. 5, пар. 1, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679.

По тези съображения и на основание чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във вр. с чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 във вр. с чл. 64, ал. 2 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г. Националният осигурителен институт е длъжен да предостави на Агенцията за социално подпомагане лични данни на правоимащите лица, необходими за реализиране изплащането на финансова подкрепа за хранителни продукти към тях.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № ПНМД-01-125 (20)/2021 год. гр. София, 01.02.2021 г.

ОТНОСНО: *разкриване и обществено оповестяване на лични данни в публичен регистър за съставените актове за установяване на административни нарушения и за влизане в сила на наказателни постановления по чл. 169, ал. 1, т. 3 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател – Венцислав Караджов и членове Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков, на свое редовно заседание, проведено на 20.01.2021 г., разгледа искане с вх. № ПНМД-01-125/16.12.2020 г., подадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (КПКОНПИ), с което информира, че по повод привеждане в съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 – Общ регламент относно защитата на лични данни, са възникнали въпроси във връзка с воденето и поддържането на електронен публичен регистър по чл. 169, ал. 1, т. 3 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ) на съставените актове за установяване на административни нарушения и на влизане в сила на наказателни постановления.

Искането за становище е свързано с изискванията на Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ (чл. 156, ал. 4 от него), който предвижда изчерпателно съдържание на публичния регистър по чл. 169, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, като се уточнява, че по смисъла на същия закон всяко лице има право на достъп до данните от електронния публичен регистър при спазване на Закона за защита на личните данни и че всяко лице има право да получава информация, свързана с данните от регистрите, по реда на Закона за достъп до обществена информация. Моли се, доколкото воденето на публичен регистър представлява действие по обработване на лични данни, което следва да съответства на изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 – Общ регламент относно защитата на данните (Регламентът), за становище до колко разширеното съдържание на регистъра, в това число името и длъжността на наказаното физическо лице, не би оказало негативно влияние върху неприкосновеността на личния живот на субектите на данни. Подчертава се, че при преценката дали това не би накърнило правата на субектите и дали такова обработване би било необходимо и пропорционално, следва да се съобрази и балансът между публичността на информацията и личната неприкосновеност, както и обстоятелството, че лицата, заемащи длъжности по чл. 6 от ЗПКОНПИ имат обществен статут, поради който се ползват с по-занижена защита на личните им данни.

Правен анализ:

Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество е орган за противодействие на корупцията по смисъла на ЗПКОНПИ за лицата, заемащи висши публични длъжности. КПКОНПИ, за изпълнение на целите, поставени ѝ в същия закон (ефективно противодействие на корупцията; създаване на гаранции, че лицата, заемащи висши публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите; предотвратяване на възможностите за незаконно придобиване на имущество и разпореждането с него) разполага с централизирана администрация и териториални звена към нея.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗПКОНПИ, лицата, заемащи висши публични длъжности по смисъла на същия закон са изчерпателно изброени и са ограничен кръг. Наред с другите вменени на КПКОНПИ правомощия и задължения, тя следва да води и поддържа електронни публични регистри, един от които е този по чл. 169, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ – регистър за съставените актове за установяване на административни нарушения и за влезлите в сила наказателни постановления. Съгласно чл. 42 от ЗПКОНПИ, всяко лице има право на достъп до данните от регистрите по чл. 169, ал. 1. и всяко лице има право да получава информация, свързана с данните от регистрите по чл. 169, ал. 1, по реда на Закона за достъп до обществена информация.

Съдържанието на регистъра по чл. 169, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ е изчерпателно регламентирано в чл. 154, ал. 3 от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ, а именно:

1. пореден номер на записа;
2. номера и датата на съставяне на акта за установяване на административно нарушение с данни за връчването му;
3. номера и датата на издаване на наказателното постановление с данни за връчването му;
4. името и длъжността на наказаното физическо лице, респективно наименованието на наказания едноличен търговец или юридическо лице със съответните данни от търговския регистър и регистър БУЛСТАТ;
5. законовите разпоредби, които са нарушени;
6. размера на наложената глоба (за физически лица) или имуществената санкция (за еднолични търговци или юридически лица);
7. датата на влизане в сила на наказателното постановление.

Съгласно чл. 159, ал. 2 от същия Правилник, данните от електронните публични регистри по чл. 169, ал. 1 от ЗПКОНПИ се съхраняват до осъществяване на целите, за които същите се събират и обработват, но не по-късно от периода, предвиден съгласно Номенклатурата на делата със сроковете за тяхното съхранение в КОКОНПИ. В изпълнение на чл. 159, ал. 2 от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ се приема Инstrukция за техническите и организационни мерки и средства за защита на личните данни.

Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който се прилага пряко от 25 май 2018 г., е нормативният акт, определящ правилата, свързани със защитата на физическите лица при обработването на личните им данни и относно свободното движение на тези данни. Общият регламент надгражда предишния режим за защита на данните, въведен от Директива 95/46/ЕО, транспонирана в българския Закон за защита на личните данни от 2002 г., като в същото време отчита динамиката на развитието на новите технологии и на дейностите по обработка на лични данни.

По смисъла на чл. 4, т. 1 от Общия регламент, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“), пряко или непряко, чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно чл. 4, т. 2 от Общия регламент, обработване на лични данни е всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от лични данни, като събиране, записване, структуриране, съхранение, употреба, разкриване чрез предаване и т.н. По смисъла на чл. 6, § 1 от Общия регламент, обработването на лични данни е законосъобразно, когато („в“) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора и („д“) когато обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес.

С оглед на конкретното приложение на тези разпоредби, безспорно е, че КПКОНПИ ще обработва лични данни на физически лица, които могат да бъдат идентифицирани – имена и длъжност са достатъчни белези за установяване самоличността на дадено физическо лице. В този смисъл, обработването чрез разпространяване на тези данни следва да се базира на валидно основание за законосъобразно обработване. Действието по обработване на данни от страна на КПКОНПИ – водене и поддържане на електронни регистри и в частност този на съставените актове за установяване на административни нарушения и за влезлите в сила наказателни постановления, с оглед нормата на чл. 169, ал. 1 ЗПКОНПИ, е последващо обработване на данните на проверяваните лица (което е съвместимо с първоначалното), въз основа на законово задължение, което обслужва обществен интерес – противодействие на корупцията по реда на специален закон, който прогласява в принципите си законност, прозрачност, повишаване отговорността и публичност на имуществото на лицата, заемащи висши публични длъжности (чл. 4, ал. 1 ЗПКОНПИ).

Същевременно, следва да се има предвид, че предвиденото съдържание на списък реферира към влезли в сила наказателни постановления и в регистъра не би трябвало да се оповестяват такива актове, които тепърва подлежат на обжалване или са отменени от съда по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Доколкото ЗПКОНПИ говори за „влезли в сила наказателни постановления“, по смисъла на Общия регламент отговорност на администратора на лични данни (в случая КПКОНПИ) е да гарантира и да е в състояние да докаже съгласно принципа за отчетност, че ще обработва (в настоящия случай чрез публично оповестяване) само данни, за които е налице валидно правно основание за обработване – нарушението, за което са издадени съответните актове да е безспорно установено и респективно вземането по галбата/имуществената санкция да е изискуемо, поради което би било налице и основание за публичното разпространение на данните. В този смисъл, спазването на чл. 156, ал. 4, т. 7 от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ ще се явява гаранция за законосъобразност на обработването на данните на лицата. Тъй

като не е предвиден друг ред за сваляне от публичност или премахване на информацията, отменена от съда, освен гаранцията, че данните от електронния регистър ще се обработват до „осъществяване на целите, за които са събрани“ (чл. 159 от Правилника за устройството и дейността на КПКОНПИ), то електронният регистър не трябва да съдържа лични данни на лица, за които не е установено по безспорен начин както наличието на конфликт на интереси, така и евентуално налагане на глоба или отнемане на имущество (т.е. данни от невлезли в сила актове/постановления).

Следва да се отбележи също, че доколкото принципите на защита по Общия регламент относно защитата на личните данни не са приложими по отношение на юридическите лица, включително и тези оповестени чрез въпросните регистри, то по отношение личните данни на физическите лица (като такива по чл. 6 от ЗПКОНПИ), оповестяването е предвидено да се осъществява въз основа на диспозитивна норма на закона и администраторът на данни трябва да въведе критерии, по които данните да бъдат публикувани, така че да се запази обществен интерес, но и следвайки принципа за необходимост и пропорционалност на Регламента, да се обоснове едно такова явно навлизане в личното пространство на субектите на данни. Тези критерии могат да включват както обосновка по отношение на висшата публична длъжност, която лицето заема, така и по установяването по безспорен начин на значим конфликт на интереси или незаконното придобиване на имущество, за да не се разгласяват лични данни без предварителна преценка доколко еднозначното идентифициране на субекта на данни се припокрива с преследвания обществен интерес. Тук съществен елемент на преценката би трябвало да бъде дали лицето, чиито данни и заемана длъжност биват оповестявани попада в изчерпателно изброените в чл. 6 от ЗПКОНПИ лица или се ползва с по-завишено ниво на защита, заемайки длъжност непопадаща в обхвата на въпросния текст. В момента регистърът предвижда публичност по отношение само на лицата по чл. 6 от ЗПКОНПИ, но тъй като обхвата на закона е широк, в случай че регистърът се разшири и по отношение на други лица, то следва да се предвидят такива критерии. С оглед на обстоятелството, че ЗПКОНПИ позволява достъп до въпросната информация по реда на Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), подходящ баланс между преследваната обществена цел и правото на защита на личните данни би се постигнал чрез минимизиране на имената и длъжността, публикувани в електронния регистър и евентуалното им предоставяне под формата на информация, идентифицираща субекта, едва при поискване в съответствие с критериите, залегнали в ЗДОИ.

За да се спазят принципите на Общия регламент относно ограничението на целите и ограничението на съхранението на данните (чл. 5, § 1, б. „б“ и „д“ от него), критериите е редно да включват и периодичен преглед на необходимостта от оповестяване на информацията, както и сроковете, за които същата следва да е на разположение на обществеността. Така както в рамките на наказателното производство са предвидени давностни срокове, включително за изпълнение на наказанията, критериите за оповестяване на информацията на наказани лица по реда на ЗПКОНПИ би следвало да предвидят разумен срок за премахване на информация, която повече не носи обществена добавена стойност.

За пълнота на изложението, следва да се отбележи, че КПКОНПИ попада в обхвата на легалната дефиниция на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни за „публичен орган“ и по силата на чл. 37, § 1, б. „б“ от Общия регламент данните за контакт на определеното длъжностно лице по защита на данните е редно да са ясно обозначени и достъпни за всички лица, чиито данни биват обработвани от КПКОНПИ, включително и за субектите от електронния регистър по чл. 169, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ. Следователно данните за контакт с длъжностното лице по защита на данните трябва да са публично достъпни за всички заинтересовани лица.

С оглед на изложеното и на основание чл. 58, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 и чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на лични данни прие следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Предвид техния предмет и обем, данните оповестявани по реда на чл. 169, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ от КПКОНПИ, в качеството ѝ на администратор на личните данни, при стриктно спазване на принципите по чл. 5 от Общия регламент, следва да бъдат обработвани по критерии, отчитащи защитата на обществен интерес и пропорционалността на намесата в личния живот на субектите на данни. Разпространяването на имена и длъжност на лица, преди влизането в сила на подлежащите на вписване в регистъра актове на КПКОНПИ, както и на лица, които не попадат в обхвата на чл. 6 от ЗПКОНПИ, води до незаконосъобразно идентифициране на субектите на данни и надхвърля целите, за които личните данни се обработват.

2. Личните данни, оповестявани в описания регистър следва да са предмет на периодичен преглед и снемане от публичен достъп при отпадане на необходимостта от публикуването им.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № ПНМД-01-12/2021 г.
гр. София, 04.02.2021 г.**

ОТНОСНО: *Заявления за достъп до обществена информация, постъпили в Министерство на здравеопазването*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав – председател: Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 03.02.2021 г., разгледа писмо с вх. № ПНМД-01-12/02.02.2021 г. от главния секретар на Министерство на здравеопазването по повод постъпили в министерството заявления за предоставяне на достъп до обществена информация, с които е направено искане за предоставяне на информация, касаеща имената на членове на работни групи, комисии и съвети.

В тази връзка и с оглед правомощията на Комисията за защита на личните данни по чл. 10а, ал. 2, т. 2 от Закона за защита на личните данни, от Министерство на здравеопазването молят за съдействие за изразяване на становище в кратък срок.

В допълнение се отправя молба да бъде посочено правното основание съгласно Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като същото ще бъде посочено в решението за предоставяне на достъп до обществена информация.

Правен анализ:

Законът за достъп до обществена информация (ЗДОИ) урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на

информация от общественния сектор. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Министерството на здравеопазването (МЗ) е задължен субект по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ.

За да се определи дали исканата информация представлява обществена информация, преценката се извършва по признаците в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, а именно всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, какъвто несъмнено е МЗ в качеството му на държавен орган. Според практиката на Върховния административен съд понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с общественния живот в страната (вж. Решение № 6952 от 23.05.2014 г. по адм. д. № 2634/2014 г. на VII отд. на ВАС). *„Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с общественния живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.“* (Решение № 370 от 12.01.2017 г. по адм. д. № 11001/2015 г., V отд. на ВАС).

Извършеният анализ на получените в МЗ искания за достъп до обществена информация показва, че исканата информация попада в материалния обхват на ЗДОИ, поради което следва да се приложат неговите разпоредби.

Според ЗДОИ обществената информация, която задължените субекти създават, съхраняват и могат да предоставят, е два вида - официална и служебна.

Официалната информация се съдържа в правните актове на съответния държавен орган или орган на местно самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Принципът за достъп до такива актове е те да се оповестяват публично, като например публикуване на нормативни актове в Държавен вестник или по реда на ЗДОИ.

Служебната информация има аксесорен характер по отношение на процесите на вземане на решения и издаване на актове или други дейности на органите и техните администрации (т.е. към официалната информация). Служебната информация може да представлява например мнения на експерти, препоръки, становища, консултации и др., които са създадени, изготвени или изразени както от органа и негови длъжностни лица, така и от външни лица по повод вземането на решения и издаване на актове.

Анализ на исканата от МЗ информация показва, че интересът е насочен както към официална такава – решения, заповеди, писмени регламенти, методики и т.н., така и към служебна информация относно участниците в работни групи, комисии и съвети, експертни становища, протоколи от заседания, писма до и от производители на ваксини и т.н. Съгласно чл. 13 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. Той може да бъде ограничен, когато тя:

1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации);

2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Следва да се има предвид, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал. 4 ЗДОИ). Легалната дефиниция на понятието „надделяващ обществен интерес“ е разписана в § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ и гласи, че същият е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените по ЗДОИ субекти.

Отправените искания за достъп до обществена информация следва да се разглеждат при ситуацията на надделяващ обществен интерес, обусловен от безпрецедентната епидемична обстановка и необходимостта от предприемане на мерки за опазване живота и здравето на гражданите.

Правото на достъп до обществена информация не е абсолютно. Това означава, че може да бъде ограничавано при определени условия. Конституционният съд установява двете условия, при които могат да се наложат ограниченията, а именно:

- да бъдат предвидени в закон (чл. 5 и чл. 17, ал. 2 от ЗДОИ); и
- да бъдат наложени единствено за защита на обществен или личен интерес, подлежащ на конституционна закрила (чл. 41 Конституцията на Република България).

Един от основните принципи при осъществяване правото на достъп до обществена информация е защитата на личните данни (чл. 6, ал. 1, т. 5 от ЗДОИ). Защитата на личните данни и правото на личен живот също не са абсолютни права. Доколкото с предоставяната обществена информация могат да бъдат засегнати правата на субектите на данни, задължените субекти следва да спазват основните принципи за обработване на лични данни съгласно чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679:

- законосъобразност, добросъвестност и прозрачност;
- ограничение на целите;
- свеждане на данните до минимум;
- точност;
- ограничение на съхранението;
- цялостност и поверителност;
- отчетност.

Видно от приложените искания за достъп, категориите лични данни са пряко свързани със служебното качество на лицата, участващи в съответните групи, комисии, съвети и т.н. Принципно положение е, че личните данни, свързани със служебното качество на лицата, се ползват със занижена защита.

С оглед отправените искания, МЗ може да предостави данни на лицата, участващи в съответните групи, комисии, съвети и т.н., на основание чл. 6, пар. 1, б. д) от Регламент (ЕС) 2016/679 (обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес) в следния обем:

- Собствено и фамилно име;
- Длъжност, ведомство;
- Служебен официален адрес за кореспонденция.

Доколкото в предоставяните документи могат да се съдържат и лични данни на трети лица, които не са пряко относими към исканията за достъп до обществена информация, същите следва да бъдат заличени.

Следва да се има предвид, че при предоставяне на копия от документи, съдържащите се в тях подписи също трябва да бъдат заличени.

Не на последно място, МЗ дължи предоставяне на информация по смисъла на чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно извършваното обработване на лични данни (предоставяне на информация и документи при осъществяване на достъп до обществена информация).

Настоящият анализ е базиран изцяло на трайната практика на КЗЛД, свързана с обработването на лични данни на субекти на данни, както и на съдебната практика по жалби с такъв предмет и на указанията на Европейския комитет по защита на данни в тази насока. Становището на КЗЛД има консултативен характер за администратора на лични данни при прилагане на относимите правни норми. Това становище има единствено разяснителен характер по приложението на коментираните в него норми, без да поражда права и/или задължения за заинтересованите страни. Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 - Общ регламент относно защитата на данните, администраторът на лични данни сам или съвместно с друг администратор определя правилата и процедурите за обработване на данни, които трябва да са съответстват на приложимото право. За предприетите от администратора или съвместните администратори действия по обработване на данните се прилагат както правилата на отчетност, прозрачност, добросъвестност, така и нормите отнасящи се до носене на административнонаказателна отговорност по отношение на законосъобразността на осъществяваните от него/тях обработвания.

Въпреки изложените дотук аргументи, бихме искали да подчертаем, че КЗЛД няма пряко правомощие, свързано с прилагането на ЗДОИ. Тъй като предметът на Вашето искане, касае и защитата на личните данни, в този случай КЗЛД може единствено да се произнесе със становище, което има само консултативен характер за задължения по ЗДОИ субект (в случая МЗ). Преценката за вземането на решение обаче, респ. отговорността за същото, е прерогатив единствено на МЗ.

По тези съображения и на основание чл. 10а, ал. 1 от Закона за защита на личните данни във вр. с чл. 58, пар. 3, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Не са налице нормативни ограничения Министерство на здравеопазването да предостави лични данни на лицата, участващи в съответните групи, комисии, съвети и т.н., на основание чл. 6, пар. 1, б. д) от Регламент (ЕС) 2016/679 (обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес) във връзка с чл. 13, ал. 4 от Закона за достъп до обществена информация, в следния обем:

- Собствено и фамилно име;
- Длъжност, ведомство; и
- Служебен официален адрес за кореспонденция.

2. В случай че в предоставяните документи могат да се съдържат и лични данни на трети лица, които не са пряко относими към исканията за достъп до обществена информация, същите следва да бъдат заличени.

3. При предоставяне на копия от документи, съдържащите се в тях подписи трябва да бъдат заличени.

4. Министерство на здравеопазването е длъжно да предостави на засегнатите субекти на данни информация по смисъла на чл. 13 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно извършваното обработване на лични данни (предоставяне на информация и документи при осъществяване на достъп до обществена информация).

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
Рег. № ПНМД-01-4/14.01.2021
гр. София, 11.02.2021 г.**

Относно: Наличието на правно основание за съхраняване на видеозаписи в регистър „Видеонаблюдение“ от търговци, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, за срок, по-дълъг от предвидения в чл. 56, ал. 4 от Закона за частната охранителна дейност двумесечен срок

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател Венцислав Караджов и членове: Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 03.02.2021 г., разгледа постъпило в КЗЛД писмо с вх. № ПНМД-01-4/14.01.2021 г. управител на адвокатско дружество, съдържащо искане за изразяване на становище относно задълженията на дружествата, извършващи охранителна дейност, да съхраняват записи от техническите средства за видеонаблюдение.

Управителят ни уведомява, че представляваното от него дружество извършва адвокатски услуги по консултации на граждани и търговски дружества в сферата на защитата на личните данни. Във връзка с тяхната практика постъпват все повече запитвания по един въпрос, по който съществува неяснота в българското право и практика. Въпросът е свързан със задълженията на дружествата, извършващи частна охранителна дейност, да съхраняват записите от техническите средства за видеонаблюдение съгласно чл. 56, ал. 4 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД). Управителят на адвокатското дружество се обръща към председателя на КЗЛД, в качеството му на ръководител на компетентния национален регулаторен орган в сферата на защитата на личните данни, с искане комисията да се произнесе със становище по долупосочените въпроси, от значение за правилното приложение на правилата за защита на данните в България.

Въпросът е следният: налице ли е правно основание за съхраняване на видеозаписи от администратор – частен охранител за срок, по-дълъг от двумесечния, предвиден в чл. 56, ал. 4 от ЗЧОД?

Цитиран е текстът на последния, който гласи:

„Записите от техническите средства за видеонаблюдение се съхраняват в регистър „Видеонаблюдение“ два месеца след изготвянето им. Унищожаването им се удостоверява от ръководителя на охранителната дейност.“

От дружеството ни уведомяват защо поставят този въпрос, а именно: Общият регламент за защита на данните (ОРЗД) поставя като изискване наличието на признато от закона основание, на базата на което да бъдат обработване данните на субектите (чл. 6, пар. 1 ОРЗД). В случай, че администратор се намира в хипотезата на б. „в“ на цитираната разпоредба – законово задължение, спрямо него да обработва личните данни, с изтичане на двумесечния срок основанието отпада. В резултат на това се получава ситуация, в която след първите два месеца администраторът трябва всеки ден да трие записи и да протоколира съответното действие – на първия ден от третия месец следва да изтрие записите от първия ден на първия месец, на втория ден от третия месец следва да изтрие записите от втория ден на първия месец и т. н.

Подчертава се, че тези действия са свързани с немалки оперативни разходи.

Поради тази причина от дружеството биха искали да узнаят, дали администраторът би могъл, разчитайки на своите легитимни интереси и спазвайки законовото си задължение да съхранява записите в продължение на два месеца, да трие старите кадри например на две седмици вместо всеки ден, както би следвало от едно по-стриктно тълкуване на закона? Тоест, налице ли е легитимен интерес

на частния охранител да съхранява записите до 2 седмици след изтичане на срока по чл. 56, ал. 4 от ЗЧОД, обусловен от административната необходимост да се организира надлежното им заличаване и документиране с протокол?

Правен анализ:

Въпросът за наличието на правно основание за съхраняване на видеозаписи в регистър „Видеонаблюдение“ от търговци, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, в качеството им на администратори на лични данни, за срок, по-дълъг от предвидения в чл. 56, ал. 4 от Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД) двумесечен срок, следва да бъде разгледан от една страна, от гледна точка на нормативните изисквания на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), който определя правилата за защита на основните права, свободи и интереси на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни и по-специално правото на защита на личните данни, и от друга страна през призмата на ЗЧОД, който се явява специален закон по отношение на Регламент (ЕС) 2016/679, доколкото в него се урежда условията и реда за извършване на частна охранителна дейност, нейното административно регулиране и административен контрол, както и **конкретно дейността по видеонаблюдение**.

Съгласно чл. 4, т. 1 от Общия регламент, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“) **пряко или непряко**, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече **признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност** на това физическо лице. Доколкото чрез съдържащата се в заснетите видеокадри информация могат да бъдат идентифицирани физически лица, пряко или непряко, в зависимост от техническите характеристики на видеоапаратурата и използвания софтуер, то тази дейност се включва в термина „обработване“ на лични данни (чрез заснемане и съхранение), съгласно дефиницията, която се съдържа в чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 6 от Регламента, според които обработването на лични данни е законосъобразно, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно условия за допустимост на обработването. Предвид горното, обработването на информация, съдържаща лични данни, може да се извършва само при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. Доколкото частната охранителна дейност е строго регламентирана чрез нормите на ЗЧОД, то търговците, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, в качеството им на администратори на лични данни, обработват данни на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“, когато обработването е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. Следва да се отбележи, че търговците, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, могат да извършват тази дейност и в качеството на обработващи лични данни, на основата на възлагане, регламентирано с договора по чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679. В тези случаи на основание за обработването на лични данни по чл. 6, пар. 1, б. „в“ може да се позове съответния възлагащ обработването администратор.

Обработването на лични данни, в случая чрез видеонаблюдение, може да се извършва единствено при стриктно спазване на принципите, визирани в чл. 5 от Общия регламент. Съдържащият се в чл. 5, пар. 1, б. „б“ принцип на „ограничение на целите“ изисква личните данни да се събират за конкретни, изрично указани цели, и не допуска тяхното последващо обработване за несъвместими с първоначалните цели. В този смисъл е и нормата, съдържаща се в § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на ЗЧОД, съгласно която „Видеонаблюдение“ е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни и на разпоредбите и на този закон, свързани с изискванията при обработката на лични данни **съгласно чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679**, включваща заснемане на лица в охраняван

обект и запис на получените данни.

Целите, за които търговци, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, имат право да обработват лични данни чрез дейности по видеонаблюдение, са посочени в следните правни норми на ЗЧОД:

- Раздел II „Охрана на имуществото на физически или юридически лица“, като чл. 11, ал. 2 гласи: „Охраната на имуществото може да включва и осигуряване на пропускателен режим в охраняваните обекти и/или **извършване на видеонаблюдение при спазване на изискванията за защита на личните данни, и/или мониторинг контрол**“ (ограничена форма на видеонаблюдение - наблюдение с технически средства на охранявания обект, без възможност за запис на получените данни, (§ 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗЧОД);

- чл. 14, ал. 3, който гласи: „Постът за наблюдение е стационарен охранителен патрул от един или повече изпълнители на охранителна дейност за наблюдение на обект **чрез видеонаблюдение или мониторинг контрол на определена територия в охранявания обект**, в т.ч. своевременно информиране за движение на лица и обекти, както и предприемане на действия при противоправно посегателство спрямо охраняваното имущество и/или физическо лице в обекта“;

- Раздел IV „Самоохрана на имущество на лица по чл. 2, ал. 3“, като чл. 22, ал. 2 гласи: „Самоохраната на имуществото може да включва и осигуряване на пропускателен режим в охранявания обект **и/или извършване на видеонаблюдение при спазване на изискванията за защита на личните данни, и/или мониторинг контрол**“;

- Раздел V „Охрана на обекти - недвижими имоти“, като чл. 24, ал. 2 гласи: „Охраната по ал. 1 може да включва и **извършване на видеонаблюдение при спазване на изискванията за защита на личните данни, мониторинг контрол** и реакция с мобилни охранителни патрули“;

- съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1, т. 1 при извършване на дейност по чл. 5, ал. 1 изпълнителите на частна охранителна дейност: осигуряват спазването на установения пропускателен режим за влизане и излизане от охранявания обект и вътрешния ред в него чрез: **в) видеонаблюдение; г) мониторинг контрол.**

Нормата, съдържаща се в чл. 5, пар. 1, б. „б“ от Общия регламент (има се предвид принципа „ограничение на целите“), не позволява на търговци, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, да обработват събраните чрез видеонаблюдение лични данни за други цели, освен изрично посочените в ЗЧОД.

По отношение на срока, за който администратор може да съхранява събраните чрез видеонаблюдение лични данни, изискването на нормата на чл. 5, пар. 1, б. „д“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е тези данни да се съхраняват за срок, не по-дълъг от необходимото за целите, за които те се обработват (принципа „ограничение на съхранението“). По принцип сроковете за съхранение могат да бъдат определени и посочени изрично в законодателството (каквото е случаят) или да бъдат определяеми в зависимост от посочени от закон критерии или да се основават на оценката на съответния администратор с оглед конкретно поставените цели. При всички положения срокът следва да е достатъчен за постигането на целите на обработването. Българският законодател е преценил, че за да бъдат постигнати целите на извършваните дейности по видеонаблюдение от търговците, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, е необходимо записите от тези дейности да се съхраняват два месеца. Нормата на чл. 56, ал. 4 от ЗЧОД е категорична: „Записите от техническите средства за видеонаблюдение се съхраняват в регистър „Видеонаблюдение“ два месеца след изготвянето им. Унищожаването им се удостоверява от ръководителя на охранителната дейност“. Цитираната норма е императивна, което предполага изпълнението ѝ стриктно и точно от лицата, за които тя се отнася. В допълнение разширителното тълкуване на срока например „до два месеца“ също би се оказало неприемливо с оглед целта – охрана на конкретен обект, чието постигане трябва да се следи. Това е и предпоставка основанието за обработване на данните от видеонаблюдението

с охранителна цел да е законово задължение за съхранение на записите два месеца. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 82 от ЗЧОД, в който е предвидена следната санкция: „За неизпълнение на друго задължение, произтичащо от този закон и подзаконовите нормативни актове, регламентиращи частната охранителна дейност, физическото лице се наказва с глоба, съответно на юридическо лице и едноличен търговец се налага имуществена санкция, в размер от 200 до 500 лв. за всяко отделно нарушение, ако не подлежи на по-тежко наказание“. В чл. 83, пар. 5, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 също е предвидена санкция за нарушение на „основните принципи за обработване на лични данни...“.

Следователно, промяната от страна на търговци, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, от една страна на правното основание за обработване на лични данни, от законово задължение (чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679) на легитимен интерес на администратора (б. „е“ от цитираната норма), а от друга страна на срока за съхранение на данните, за да бъдат намалени оперативни разходи, би било в нарушение както на изискванията на Общия регламент, така и на изискванията на ЗЧОД.

Нещо повече, съхранението на записите от видеонаблюдение, извън рамките на изрично определения законов срок, може да се разглежда като последващо обработване на лични данни. Изискванията за такова последващо обработване са посочени в разпоредбата на чл. 6, пар. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679. За да е съвместимо с първоначалното, последващото обработване може да се основава или на съгласието на субекта на данни, или на правото на Съюза или правото на държава членка, както и при спазването на някои допълнителни изисквания, посочени в анализираната разпоредба. Легитимните интереси на администратора не могат да бъдат основание за последващо обработване на лични данни след изтичането на изрично законово регламентираните срокове. В конкретни случаи, по принцип липсва правно основание за последващото обработване, освен по отношение запазването след срока на конкретни записи, които се обработват допълнително за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица или изпълнението по гражданскоправни искове например или други съвместими цели по смисъла на чл. 23 от Регламент (ЕС) 2016/679. Такива изключения се ползват със самостоятелно основание за обработване на лични данни и това изключва съхранението извън двумесечния срок на видеозаписи в общия случай.

Оптимизирането на процесите по изтриване на записите от видеонаблюдението може да се постигне чрез въвеждането на технически мерки, като автоматично изтриване след изтичането на срока. Такова изтриване следва да може да се доказва чрез извършвани от системата автоматични записи на извършваните от нея действия, което кореспондира както с изискванията по чл. 25 от Общия регламент, така и с принципа и отговорността за отчетност на всеки администратор на лични данни. Самото документиране в протокол, може да се извършва на определен във вътрешните правила и процедури период време (организационна мярка), например веднъж месечно, на основата на записите от съответната система за извършване на видеонаблюдението.

Настоящият анализ е базиран изцяло на трайната практика на КЗЛД, свързана с обработването на лични данни на субекти на данни, както и на съдебната практика по жалби с такъв предмет и на указанията на Европейския комитет по защита на данни в тази насока. Становището на КЗЛД има консултативен характер за администратора на лични данни при прилагане на относимите правни норми. Това становище има единствено разяснителен характер по приложението на коментираните в него норми, без да поражда права и/или задължения за заинтересованите страни. Съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 - Общ регламент относно защитата на данните, администраторът на лични данни сам или съвместно с друг администратор определя правилата и процедурите за обработване на данни, които трябва да са съответстват на приложимото право. За предприетите от администратора или съвместните администратори действия по обработване на данните се прилагат както правилата на отчетност, прозрачност, добросъвестност, така и нормите отнасящи се до носене на административно-наказателна отговорност по отношение на законосъобразността на осъществяваните от него/тях обработвания.

Предвид горното, и на основание чл. 58, ал. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията за защита на данните изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Търговци, лицензирани да извършват частна охранителна дейност, имат законово задължение да съхраняват записите от техническите средства за видеонаблюдение в регистър „Видеонаблюдение“ единствено за посочения в чл. 56, ал. 4 от Закона за частната охранителна дейност двумесечен срок, считано от изготвянето им. Цитираната правна норма е императивна и е в съответствие с принципа „ограничение на съхранението“, формулиран в чл. 5, пар. 1, б. „д“ на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните).

2. Съхранението на записи от технически средства за видеонаблюдение за по-дълъг период от нормативно предвидения в Закона за частната охранителна дейност е допустимо само при наличието на изрично самостоятелно основание за законосъобразно обработване на лични данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (89) 2021 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cdpd.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759